

misli

THOUGHTS

Printed and approved by the Government of India

Ministry of Information and Public Relations

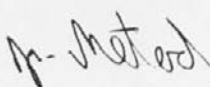
misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2001 je 20 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 50 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141. ISSN 1443-8364

Novo tisočletje se je zares začelo šele z letošnjim novim letom, čeprav je bila lanska okrogla letnica veliko bolj vabljiva za razne napovedi in pričakovanja.

Letos obhajamo petdeseto obletnico prihoda slovenskih frančiškanov na peto celino. Sodelavka Zorka Černjak je z umetniško roko povezala okroglo frančiškansko obletnico s Frančiškovo ljubeznijo do narave, živali. V uvodnih člankih bodo o tej obletnici in o svojem delu med avstralskimi Slovenci letos razmišljali tisti, ki so kot frančiškani ali pa redovne sestre delovali med našimi rojaki. Tokrat si lahko v uvodnem članku preberete razmišljanje Toneta Gorjupa.

Novost letošnjega leta bodo tudi članki Bojana Erhartiča iz Maribora, študenta geografije ter navdušenega planinca. Predstavil nam bo nekatere skrite bisere naše domovine.

Ozračje božičnega praznovanja je v tej reviji še vedno močno navzoče. Hvala vsem, ki ste se oglasili, hvala tudi za božična in novoletna voščila na uredništvo Misli. Mnogi ste bili pridni s poravnavanjem naročnine in veliko vas ima navado, da primaknete še nekaj za tiskovni sklad. Bog povrni!

NOVE KASETE

CENA \$12

Glasba iz Baragove knjižnice

- ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Zvezde na nebu žare
- ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje
- ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Na vseh straneh sveta
- POHORJE EXPRESS - Made in Slovenia
- IZTOK MLAKAR - Štorije in baldorije
- ZLATKO DOBRIČ - Sedem dolgih let
- WOLF - Angel varuh
- VESELA JESEN - 25 let zlate štajerske popevke
- BIG BEN - Največji uspehi
- ALPSKI KVINTET - Ave Marijo zvoni
- ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - V deželi glasbe in petja
- ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Otoček sredi jezera
- VELIKONOČNE PESMI
- BRATJE IZ OPLOTNICE - Pesem nikoli ne umre
- SIMONA WEISS - Mati
- NACE JUNKAR - Slovenski Mornar
- RIBNIŠKI OKTET - Sem Ribn'čan Urban
- BRANE DRVARIČ - Ostani z mano
- RAZLIČNI IZVAJALCI - Zate Slovenija (Aleksander Mežek, Oto Pestner, Helena Blagne, Pop Design, Čuki, Edvin Fliser, Obvezna smer)
- NONET CERTUS MARIBOR - Slava tebi, Slomšek škof
- ANSAMBEL HENČEK - Moje uspešnice
- ZORAN CILENŠEK - Špela
- DESETI BRAT - Pelin roža
- LJUBLJANSKI OKTET - Slovenija moja dežela
- WERNER - Simpatija (duet s Simono Weiss)
- ŠTAJERSKIH 7 - Povej, da Slovenec si
- DRUŽINSKI TRIO POGLADIČ - Ko v slogi družina igra

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK.

JUBILEJNO LETO
SLOVENSKE CERKVE
V AVSTRALIJILeto 50, št. 1/2
Januar-februar 2001

TONE GORJUP

Jubilejno leto slovenske Cerkve v Avstraliji	
- Tone Gorjup	- stran 1
Učenec	
- France Prešeren	- stran 2
Križem avstralske Slovenije	
	- stran 4
Sv. družina Adelaide	
- p. Janez	- stran 8
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan	- stran 10
Pisma o slovenščini XXVI.	
- Mirko Mahnič	- stran 14
Frančiškov svetni red (FSR) 9.	
- p. Filip Rupnik	- stran 14
Sveti Frančišek Asiški	
- Marija Kmetova	- stran 16
Tonček iz Potoka	
- pater Bazilij	- stran 18
V osmih dneh okoli Slovenije	
- Bojan Erhartič	- stran 20
Z vseh vetrov	- stran 22
Sv. Ciril in Metod Melbourne	
- p. Metod	- stran 25
Naše nabirke	- stran 28
Kotiček naših mladih	
Počitnice v Mt Elizi	
	- stran 29

Na carigrajski dvor so prišli leta 862 odposlanci moravskega kneza Rastislava in prosili cesarja Mihaela, naj jim pošlje misijonarje, ki bodo oznanjali evangelij v domačem jeziku. V prošnji so posebej poudarili, da naj bi misijonarji poznali govorico ljudi tistih krajev. Že naslednje leto sta k Moravanom prišla solunska brata Ciril in Metod. Njuna naloga ni bila pokristjanjevanje, saj so bili ljudje večinoma že krščeni, pač pa sta prevajala bogoslužne knjige v njihov jezik in pripravila temelje za krajevno Cerkev s slovanskim bogoslužnim jezikom.

Ko je 29. novembra leta 1947 v pristanišče Fremantle v Zahodno Avstralijo priplula ameriška tovorna ladja z begunci iz Evrope, je ta celina postala cilj številnim Slovencem, ki so v taboriščih v Italiji, Avstriji in Nemčiji čakali na obljubljeni deželo. V nekaj letih se jih je v Avstraliji naselilo vsaj dva tisoč, vendar je bil to šele začetek. Nova domovina jim je dala kruh in streho nad glavo; pogrešali pa so starše, slovensko besedo, pesem, knjigo in tudi duhovnika. Iskali so stik s prijatelji in znanci, s katerimi so delili usodo begunstva in prosili za to in ono. Nekateri so poznali verski list Ave Marija, ki je med Slovenci v Ameriki skrbel za utrjevanje verskega življenja in narodne zavesti. Prav prek njega so začeli iskati duhovnika, ki bi jih nagovarjal in spodbujal v domačem jeziku. Tako je Stanko Šubic iz Adelaide na uredništvo med drugim pisal: ...»Zdaj smo Slovenci raztreseni po vsej Avstraliji in naša največja težava je v tem, da nimamo niti enega slovenskega duhovnika.« Prošnje je dobival tudi škof Gregorij Rožman, ki je takrat bival v Clevelandu in z veliko vnemo skrbel za slovensko Cerkev po svetu.

Razmere v Avstraliji, zlasti v Sydneyju, je škofu Rožmanu prvi podrobneje predstavil Gorazd Jože Čuješ. Tako je škof najprej njemu sporočil novico, da bodo dobili duhovnika. V pismu, ki ga je 17. avgusta 1950 poslal iz Clevelanda, je zapisal: »Vi ste mi prvi dali podatke o slovenskih imigrantih v Avstraliji, zato Vam

Učenec

*Klel je neki mlad učenec
pust na pepelnično jutro,
te besede je govoril
v jezi svoji tisto uro:*

*»O, predpust, ti čas
presneti, da bi več ne
prišel v drugo!
Ti med materne petice
si poslal požrešno kugo,
si mošnjico mi rejeno
djal popolnoma na suho;
stari oča se bo praskal,
gledala bo mati čudno,
malo penězov poslala,
dokaj bota mi naukov;
vendar to bi še prenesel,
to še ni največji hudo.*

*O, predpust, ti čas presneti,
da bi več ne prišel v drugo!
Sem obesil zavolj tebe
dokaj časa uk na kljuko;
treba prečuvati bode
več noči s prižgano lučjo,
dolgo si glavo beliti,
da popravim spet zamudo;
vendar to bi še prenesel,
to še ni največji hudo.*

sporočam, da se je posrečilo dobiti dva slovenska duhovnika za Avstralijo. Sta to frančiškana p. Klavdij in p. Beno, oba iz Dachaua, ki sta že nekaj časa tu v USA in znata že nekaj angleščine. Kje bosta se naselila, se bo šele videlo na licu mesta, kjer bo bolj potrebno, ponudb imate več. Ako ne pride vmes kakšna svetovna politična ovira, bosta začetkom oktobra mogla odpotovati. Spremljajo ju naše najboljše želje in molitve, da bi mogla za Slovence in morebiti Hrvate mnogo storiti. Pozdrav in blagoslov!«

Zaradi dolgotrajnega urejanja dokumentov se je prihod p. Klavdija Okorna in p. Bena Korbiča precej zavlekel. Na poti pa ju je spremljala Marija z Brezij. Na njen praznik, 24. maja 1951, sta se odpravila na pot prek oceana in dva dni zatem pristala na letališču v Sydneyju.

Tako kot solunska brata Ciril in Metod med Moravani, sta tudi p. Klavdij in p. Beno postavila temelje slovenski Cerkvi v Avstraliji. Ker letos mineva petdeset let od njunega prihoda, bo konec meseca avgusta potekala zunanja slovesnost v spomin na ta dogodek. Praznovanja pa bi lahko potekala dalj časa. Patra sta v Sydney prispela 26. maja 1951, prva številka Misli je izšla 25. januarja 1952, rojaki v Melbournu so se zbrali k prvi slovenski maši v aprilu 1952, Slovenci v Adelaidi pa dober mesec dni zatem. Na vse te dogodke bi se lahko spomnili z "jubilejnim letom" avstralskih Slovencev.

Naj bo to leto zahvale Bogu, ki že pol stoletja po duhovnikih vodi slovensko Cerkev v Avstaliji. Hvaležnosti za prejete milosti naj se pridruži prošnja, da bi naša skupnost tudi v prihodnje ostala zvesta Kristusu, slovenski besedi in dediščini staršev.

*O, predpust, ti čas presneti,
da bi več ne prišel v drugo!
Si omožil dokaj deklic,
in med njimi mojo ljubco,
mlado deklico nezvesto,
lepo Reziko nemškuto
za katero rad bi dal bil
kri, življenje, svojo dušo.
Da si njo mi ti omožil,
oh, to je največji hudo!«*

France Prešeren

*Ob slovenskem kulturnem
prazniku želimo našim
bralcem čim več užitka ob
prebiranju slovenske
besede.*

Uredništvo Misli

križem

AVSTRALSKE SLOVENIJE

Bert Pribac: Bronasti tolkač KNJIŽNA OCENA

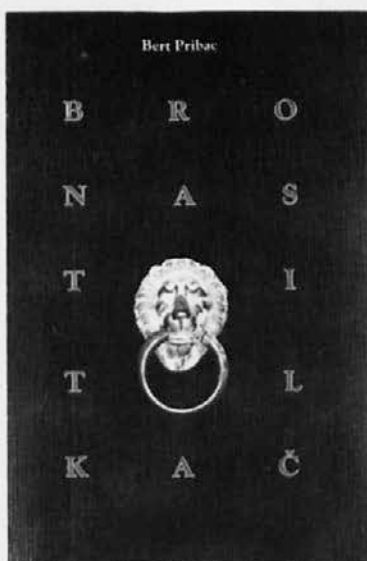
“Ontološko pojmovano izseljenstvo” je zapisal Matjaž Kmecl v spremni besedi k pesniški antologiji Prozorni ljudje (1990) avstralskega Istrana (in zdaj spet istrskega Avstralca) Berta Pribca. Čeprav je opredelitev široka, je natančna, glavna črta Pribčevega pesništva. Ko sem decembra 1982 kot predstavnik Društva slovenskih pisateljev in novinar Dela obiskal slovenske rojake v Avstraliji, sem že ob pregledovanju gradiva uvidel, da moram biti pozoren zlasti na naslednje pesnike: Berta Pribca, Jožeta Žoharja, Petra Košaka, Pavlo Gruden in Danijelo Hliš. Avstralski literarni krog je imel Pribca absolutno za prvega pesnika, saj je bil njegov Bronasti tolkač tudi prva knjiga slovenskih izseljencev, ki je 1962 izšla na peti celini.

Osemnajst let pozneje ostajajo razmerja podobna, zdomska literatura je že dokaj pregledna. Izdaj, zapisov in študij je že toliko, da je opomba v letošnji Caprisovi izdaji Pribčevega pesniškega izbora Bronasti tolkač in druge pesmi, češ, da je Pribac rojakom še premalo znan, najbrž bolj dramilo istrskim domačinom. Tudi Pribčevo pesništvo je najbrž zaslužno, da slovenski pesniki v Avstraliji že 40 let po svoje (z ‘ontološko pojmovanim izseljenstvom’) ažurno sledijo raznolikim sodobnim pesniškim tokovom v matici. O tem nas poleg vedno znova svežega Pribčevega pesništva prepričajo tudi neverjetni umetniški napredek sydneyjskega Prekmurca Jožeta Žoharja, pa za zdomske razmere zelo modernega, žal prezgodaj pokojnega Mariborčana Petra Košaka v Melbournu, in zavidljiva pesniška in literarno organizatorska vitalnost Pavle Grudnove.

Naj mi prijatelj in vrstnik Pribac (roj. 1933), s katerim sva neko avstralsko decembrsko poletno noč v njegovi

gostoljubni hiši (baje jih je v 40-letnem izseljenstvu zgradil kar nekaj) v Canberri premlevala slovensko poezijo do zore, ne zameri, če pišem tu bolj poročilo kot estetsko kritiko. V obravnavanem primeru je to neizbežno, ker je za presojanje in sprejemanje zdomskega pesništva tako pri nas kot na tujem, kjer nastaja, pomembno, kakšno literarno popotnico je avtor prinesel iz domovine in kako jo je ustvarjalno razvijal daleč od doma. Bert Pribac je začel pesnikovati kot koprski dijak in potem študent primerjalne književnosti v Ljubljani, spominjamo se ga zlasti iz Mladih potov. Pisal je ekspresivno poezijo s prviniami impresionizma in intimizma, vse troje je bilo takrat v slovenski liriki v modi. Vendar je že v Bronastem tolkaču, ki je še zmeraj vrh njegovega ustvarjanja (čeprav je tudi V kljuno golobice (1973) v najlepšem pomenu liriziral svojo pisavo), razvil izrazito samosvojo, možato različico eksistencialne pesniške estetske spoznave in njene ubeseditve. Pomena

Bronastega tolkača so se zavedali tudi izseljenci v Argentini, saj je Tine Debeljak imel to delo za zgodovinsko in literarno pomembnost. Po njegovem je “smisel te pesniške zbirke v modernem pesniškem slogu in filozofskem iskanju smisla bivanja v tem kaotičnem svetu duha.” Pribčeva svojskost se napaja iz neizčrpne istrske ljudske umetniške dediščine in avtorjevega odločanja za življenje (kot bi rekel Marijan Kramberger), namesto za esencializme, konceptualizme in druge izme. Razdalja med življenjem in upesnjevanjem ali “transferom življenja v poezijo”, kot se je ob Prozornih ljudeh izrazil Matjaž Kmecl, je pri Pribcu kratka in neposredna. Če k temu prištejemo še Pribčevo jezikovno

imaginacijo in metaforiziranje v nazornih jezikovnih slikah, ki mestoma mejijo že na haikuje ali celo aforistično izražene pesniške misli, dobimo pristnega Pribca, čigar poetiko bi se dalo primerjati z naivnim slikarstvom. Tako vidi pesnik tudi samega sebe: "Mislim sem si vedno, da imam bogato dušo in neko prirodno odkritost, ki meji že skoraj na otroško naivnost." Vezanih oblik skorajda ne uporablja, ritme in melodije pa kdajsi obogati s skritimi rimami in asonancami ali kot sem jedrnat zapisal: "Pribac razvija dognan pesniški izraz na osnovi slovenske starejše, pa tudi sodobne pesniške kulture, oboje pa skuša oplajati z angleško pesniško izkušnjo" (Delo, 19. 5. 1983). Med avstralskimi Slovenci je bil Pribac tudi formalno med najbolj izobraženimi, saj je v vselitveni deželi dosegel magisterij iz bibliotekarstva in bil knjižničar v državnem ministruvstvu za zdravstvo v Canberri. Ontološkosti njegove poezije za zdravstvo ne bi mogli predstavljati.

Knjiga je izšla pri Caprisu – društvu za oživiljanje starega Kopra.

FRANCE FORSTNERIČ, LJUBLJANA, SLO

Goodbye Riverbank

O NOVI KNJIGI CILKE ŽAGARJEVE

Naša rojakinja in nadarjena pisateljica Cilka Žagarjeva iz daljnega Lightning Ridgea nas vedno znova preseneča. Neutrudna je v svojem delu v okolju, v katerem živi, kjer se razdaja za druge in bogato ustvarja.

V letu 2000 je izdala pomembno zgodovinsko knjigo resničnih pripovedi z naslovom Goodbye Riverbank, v kateri je zbrala življenjske zgodbe štiridesetih domorodcev plemena Barwon-Namoi. Knjiga je izšla pri založbi Magabala Books v Broomu v Zahodni Avstraliji.

Zbirka pripovedi domorodcev je sestavljena iz dvanajstih poglavij. Predstavi nam pripovedi ljudi o prihodu prvih belih priseljencev iz Evrope v širno Avstralijo. Ganljive so boleče pripovedi o njihovem izkoreninjenju in pregnastvu iz bogatega obrežja rek ter nasilnega odvzema njihove zemlje, kateri so pripadali skozi rodove in jih je zadovoljivo preživljala prek štirideset tisoč let.

Ko je Anglija kolonizirala Avstralijo, je izdala tudi zakon, da se domorodce primerno zaščiti in podredi njihovim zakonom. Resnična dejstva pa so bila žal drugačna. Beli priseljenci so se bali spretnih domorodcev, Aborigini pa belih vojakov s puškami. V tem času je bilo ubitih več deset tisoč domorodcev, ki še danes čakajo

na spomenik in priznanje za obrambo svoje dežele.

Vlada je ustanovila rezervate in misijone, kamor je naselila domorodce, da jih je lažje imela pod kontrolo, za njihove otroke pa misijonske šole, da bi jih vzgojila po svoje. V času druge svetovne vojne je vlada vpoklicala v vojno tudi mnoge mlade in sposobne Aborigine, ki so se hrabro in tovariško borili skupaj z evropskimi vojaki in ni bilo čutiti privilegijev ali rasizma. Po končani vojni pa so bili z zemljo nagrajani le beli vrnjeni vojaki, medtem ko Aborigini niso imeli te pravice. V zameno za razlastitev in krivično 'delitev zemlje', so smeli delati kot hlupci z živino na obširnih posestvih. Niso se pritoževali, saj je bilo tako tudi zanje dokaj dobro preskrbljeno. Vrnili so se lahko na domača obrežja rek, naučili so se delati, se uvajali v evropski način življenja ter si ustvarjali ugledne in številne družine. Tudi za njihove otroke je bilo preskrbljeno v misijonih. Ker je bilo občutno pomanjkanje evropskih žena, so se množično rojevali mešani otroci dveh ras in kultur. Mnogi beli očetje so se sramovali svojih mešanih otrok in so jih radi prepustili misijonom, kljub temu, da pogostokrat niso upoštevali želja njihovih mater. Mnoge domorodske matere pa so zaradi alkoholizma zapustile svoje surove može in celo otroke ter si ustvarile novo življenje. Iz tega časa izvirajo ganljive zgodbe o 'ukradenih otrocih'.

Aborigini so bili lastnina države, brez vsakih pravic. Pravice so bile odvzete tudi njihovim starešinam in razveljavljeni so bili njihovi dobro preizkušeni zakoni; svečani obredi njihove naravne kulture so izgubili svoj izvorni pomen. Kmalu je tudi njihova mladina zgubila spoštovanje do svojih nekdaj visoko uglednih starost – 'Tribal Elders'.

Leta 1965 je prišel v Walgett znani aktivist in borec za enakopravnost domorodcev, pokojni Charles Perkins s skupino Freedom Riders in povzročil razdvojenost med domorodci samimi. Domorodci so končno dobili pravico, da lahko enakopravno z drugimi pijejo v lokalni pivnici. Zaupanje in dobri delovni odnosi med farmerji in domorodskimi delavci so bili pokvarjeni. V dobrih starih časih so se Aborigini učili delati na delu, danes potrebujejo šole in certifikate, ki jih prav težko dobijo. Dobili so zakon privilegiranih domorodcev, zato je naenkrat postalo celo popularno in osebno koristno biti Aborigin. Mladi so se po vzoru svojih staršev začeli predajati alkoholu in zahajali vse globlje v pogubo in kriminal. Vlada danes potroši ogromno denarja, da domorodce vzdržuje s socialno podporo, da jim ni treba iskati dela. Hiše in zemlja, kjer živijo, so državne; nič ni

njihova last, zato ne poznajo več spoštovanja do lastnine. Ustanovljene so mnoge organizacije, ki se ukvarjajo z domorodci, pa obstajajo le zato, da izpolnjujejo voljo vlade. Izvoljeni in zaposleni hitro pozabijo, zakaj so bili izvoljeni, gre jim za prestiž in ugodno osebno življenje. Vlada želi, da se domorodci odselijo v mesta in se pomešajo v multikulturno skupnost; brez medsebojne komunikacije pa se razbijajo njihove rodovne skupnosti.

Beseda Aboriginal je bila nekdanj sladka in dobra beseda, ki je pomenila 'pripadanje zemlji', danes je postala umazana beseda. Ljudje pravijo, da se preteklosti ne da spremeniti, pa to ne drži. Zboljšaj današnji dan in že jutri bo preteklost lepša!

Pisateljici Cilki Žagar iskreno čestitam k vnovičnem uspehu ob izdaji njene že četrte knjige Goodbye Riverbank, ki je polna bogate zgodovinske vsebine. 'Aboriginski mit' je razkrit in čudovito prikazan v njihovih pričevanjih in iz njihovih izkušenj.

JOŽICA GERDEN, MILDURA, VICTORIA

Oglasi

Iščem inteligentnega prijatelja do 68 let. Daljava naj vas ne moti. Mojo telefonsko številko dobite v uredništvu.

Sem 59 let stara Slovenka in želim spoznati Slovenca ali slovenskega Primorca do 70 let starosti. Mislim zelo resno. Mojo telefonsko številko lahko dobite v uredništvu.

Iščemo upokojenko/upokojenca ali par, ki bi želel za nekaj časa živeti v čudovitem Bichenu na vzhodni obali Tasmanije in za brezplačno hrano in stanovanje pomagati pri skrbi za moja starša in jima delati družbo. Zelo malo fizičnega dela. Če ste prijazni, potrpežljivi, radi poklepetate, imate radi zdravo življenje ob morju, me pokličite ali pa mi pišite na naslov: Danijela Hliš, Bicheno Hideaway, 179 Harveys Farm Rd., Bicheno 7215. Telefon: 0363751312.

Obvestila

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije nas je obvestilo, da je 11. avgusta 2000 stopil v veljavo zakon o skladu za odškodnino za prisilno in suženjsko delo v času nacizma v Nemčiji. Pogoj za vložitev zahteve za odškodnino ni državljanstvo ampak kraj stalnega bivanja na dan 16. februar 1999. Tako lahko vsi Slovenci, živeči

v Avstraliji vložijo svoje zahtevke oz. dobijo dodatne informacije na: IOM - International Organization for Migration, 4th Floor, Colonial Building, 161 London Circuit, Canberra ACT 2601

Poštni naslov: P.O. Box 1009, Civic Square 2608, Canberra, ACT. Telefon: 02 6257 1173 ali 02 6249 1583; fax: 02 6257 3743; Email: mail@iom.int

Poudarjamo, da je treba zahtevke vlagati na tem naslovu in ne na veleposlaništvu. Zadnji rok za oddajo zahtevkov je 11. avgust 2001.

Obveščamo vas, da v tem času poteka vpis za študij na slovenskih visokih šolah. Kandidati, ki se želijo v letu 2001/2002 vpisati v prvi letnik dodiplomskega študija v Sloveniji, morajo prvo prijavo oddati do 8. marca 2001. Prijavo lahko oddajo na spletni strani www.vpis.uni-lj.si, če se vpisujejo na ljubljansko univerzo, ali na naslov www.vpis.uni-mb.si, če se vpisujejo na univerzo v Mariboru. Na obeh spletnih straneh so objavljeni tudi pogoji vpisa na oba visokošolska zavoda.

Kandidati za študij morajo do navedenega roka poslati na enega od zgornjih naslovov sledeča dokazila:

- overjeno kopijo spričevala o zaključenem srednješolskem izobraževanju; overjeno fotokopijo spričevala zadnjih dveh letnikov srednješolskega izobraževanja; nostrifikacijsko odločbo ali potrdilo o nostrifikacijskem postopku; potrdilo o državljanstvu ali overjeno fotokopijo potnega lista; potrdilo o aktivnem znanju slovenskega jezika, če kandidat ni zaključil šole s slovenskim učnim jezikom; zdravniško spričevalo, izdano s strani kateregakoli zdravnika v Sloveniji; kratek življenjepis.

Nostrifikacija (priznavanje tujega spričevala): Vlogo za nostrifikacijo spričeval lahko zainteresirani dobijo na Veleposlaništvu R Slovenije v Canberri ali na spletnih straneh www.mss.edu.au ali po tel. +386 1 47 85 390.

Informacije o pogojih študija za kandidate iz zdomstva in nekatere druge koristne informacije o študiju v Sloveniji so dosegljive tudi na spletni strani: <http://stipend.mss.edu.au>.

VELEPOSLANIŠTVO RS, CANBERRA, ACT

Na Stičišču avstralskih Slovencev (<http://www.glasslovenije.com.au/video/domacifantje.htm>) si lahko prvič ogledate tudi video. Za zdaj so to trije odlomki iz oddaje Domači fantje. Fante je Florjan Auser posnel v Wollongongu ob izidu njihove zgoščenke, sam pa je tudi opravil zahtevni proces prenosa videa na spletne strani.

Lep in srečen naj vam bo vsak dan TONČKI PLESNIČARJEVI

Pred osemdesetimi leti se je ta zlata duša rodila,
tri lepe sinove muzikante vzgojila.
Videla bogate in revne dele sveta,
zdaj je že dolgo v Avstraliji doma.

Slovenski skupnosti od začetka pomagala,
v narodni noši z avbo ponosno Slovenko kazala.
Še in še kjer je treba rada pomaga,
slovenska skupnost ima Tončko rada.

Zato ji želimo samo lepe zimske dni,
brez trpljenja zadnjo uro učakati;
učakati vnuke poročene v objemu dobre žene,
pravnuke nasmejene v objemu stare mame.

Živela Tončka, kol'kor kapljic tol'ko let
Bog vam daj na svet živet.

MARCELA BOLE, MELBOURNE, VIC

daritev za prejete darove. Po maši smo nadaljevali z domačim silvestrovanjem, kjer smo si izmenjali voščila in se v domači družbi razvedrili. Gospodinj - odbornice so nam pripravile dobro smorgasboard večerjo. Za to priliko smo lahko videli nove slike Marije Pomagaj na našem znamenju – kapelici, po zaslugi patra Valerijana, ki nam jih je v ta namem poslal in blagoslovil, za kar mu prav lepa hvala, saj so prvotne po osmih letih močno oblededele na avstralskem soncu. V torek, 2. januarja, pa je pater Filip obiskal še sončno obalo - Maroochidore, kjer je bila tudi sv. maša v cerkvi Stella Maris in srečanje z rojaki na domu Marjana Laukota. Z obiskom slovenskega patra nam je bilo mogoče praznovati božične praznike v domačem krščanskem vzdušju.

V Mislih rad prečitam arhivarski dopis Veronike Ferfolja, ki se tudi po svoje trudi, da bi dopolnila pomembne vrzeli naše zgodovine. Med nami je navada, da se največ brigamo le za lepši jutri, čeprav nas vera uči, da je najpomembnejši čas za nas danes - sedanjost. Iz preteklosti pa se lahko učimo kako jo živeti. Torej so lahko arhivi pomembni učitelji za sedanjost in prihodnost.

Dober primer shranjenega arhiva je viden v knjigi oz življenjepisu Janeza Puha, izumitelja in tovarnarja, po katerem so znani že prvi avtomobili in motorji znamke PUCH. Samo s pomočjo shranjenih dokumentov jim je uspelo zbrati vse podatke o Janezu Puhu, ki pričajo o domačinu doma iz Sakušaka (blizu Gomile) v fari sv. Lovrenca sredi Slovenskih Goric in jih predstaviti v lepo dokumentirani in ilustrirani knjigi ter tako dokazati, da je bil Janez Puh naš rojak. Doslej je bil znan javnosti le kot Johan Puch, avstrijski industrijalec. Brez dobro urejenega arhiva bo tudi naša slovenska zgodovina v Avstraliji nepopolna in pomanjkljiva.

Novice iz Kraljičine dežele

Nekateri menijo, da se je tretje tisočletje začelo z novim letom 2001. Ob tem prelomnem času nas je v Queenslandu obiskal pater Filip Rupnik. Najprej je imel slovensko sv. mašo na Gold Coastu, nato pa v nedeljo na silvestrovo v dvorani društva Planinke, katera je bila za ta čas spremenjena v bogoslužni prostor. Ker je pri nas obisk slovenskega duhovnika bolj redko, je bila ta sveta maša božična z božičnim petjem in obenem kot zadnja sv. maša v preteklem stoletju tudi zahvalna

Zgodovina slovenstva se tudi tukaj v Brisbanu počasi dopolnjuje. Pri tem se zahvaljujem predvsem Mileni Brgoč, ki mi je poslala številne kopije člankov in obvestil iz MISLI od leta 1954 do 1959. Ta poročila govorijo o pomembnih dogodkih tukajšnjega življenja brisbanske skupnosti, družin in posameznikov, kot tudi o prihodu prvega slovenskega duhovnika patra Pivka v Brisbane, kjer je imel (tudi po trditvah že starejših rojakov) prvo slovensko sv. mašo 21. oktobra 1956 v Marijini cerkvi South Brisbane. Brisbančani so že takrat z veliko udeležbo in veseljem sprejeli slovenskega frančiškana. Fotografijo tega pomembnega dogodka (brez datuma) mi je poslal Jože Košorok in je sedaj v arhivu verskega središča v Kewju. Zdaj vemo tudi za zgodovinski datum. Prosim vsakogar, ki ima še kakšno fotografijo ali

informacijo glede naše preteklosti, naj mi sporoči, da tako skupaj dopolnujemo naš arhiv.

Prejmite lepe pozdrave iz Kraljičine dežele.

MIRKO CUDERMAN, MT MEE, QLD

ZAHVALA

Iskrena hvala vsem za izreke sožalja, molitve in pomoč ob nenadni izgubi dragega brata in strica Nikota Prajdiča; patru Metodu za besede tolažbe in pogrebno sveto mašo v Kewju in patru Valerijanu za molitve in pokop na Zlati obali.

Vsem Bog plačaj.

Hvaležni brat Miro, sestra Jana Čeh z družino

sv. družina ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903

BOŽIČNI PRAZNIKI - S praznikom Gospodovega darovanja v templju smo uradno zaključili božične praznike, vendar naj bi božič trajal skozi vse leto. S podobo Marije Pomagaj po družinah, z molitvijo rožnega venca, litanij in s petjem so družine in posamezniki pričakali praznike. Za polnočnico se vedno zbere precej več rojakov kot navadne nedelje, takrat vidimo tudi neznane obraze, ki si vsaj za praznike želijo v slovensko cerkev, saj naše božične pesmi marsikoga spomnijo na mlada leta, ki jih je preživel v Sloveniji. Zaradi pehanja za boljšim standardom je marsikdo pozabil na Cerkev in Boga, toda ne popolnoma. Božične pesmi in polnočnica jih spet privabi v slovensko cerkev.

Za novo leto 2001 smo se zbrali kot ob nedeljah k sveti maši s prošnjo za božji blagoslov in varstvo v novem tisočletju. Če ravno so bili nekateri od neprespance noči utrujeni so mnogi prišli k maši. Po maši pa smo imeli družabno srečanje in ob mrzli kavi, pršutu in potici preganjali mačka.

NADŠKOFOV OBISK - Praznik našega zaveznika svete Družine smo obhajali 7. januarja. Letos je bil na zadnjem pastoralnem obisku adelaidski nadškof Lenard Faulkner, 3. decembra gre v pokoj. Ob srečanjih z nadškofom se je zbralo izredno veliko ljudi, posebej otrok. Vsako leto jih nadškof ob obisku blagoslovi. V procesiji so ga v cerkev spremljali otroci in trije kralji. Na začetku maše ga je pozdravila v imenu pastoralnega sveta in skupnosti Rosemary Poklar, cvetje pa mu je izročila Nikole Frei. Med mašo so otroci za darovanje s prižganimi svečanimi spremljali tri kralje Ivija, Daniela in Nathana, ki so prinesli nadškofu darove: kruh, vino in pršut - Kristijan pa je z izbranimi besedami povedal o pomenu treh kraljev v naši slovenski tradiciji. Po maši se je Ivan Legiša, član našega pastoralnega sveta, zahvalil gospodu nadškofu za obisk in spodbudne besede in ga kljub upokojitvi povabil naj nas še obiše. Po končani maši je nadškof blagoslovil otroke, nato smo naredili skupno fotografijo in se preselili v dvoranico, ki je bila tokrat premajhna, na kosilo in se zadržali vse do treh

popoldne. Torto, ki smo jo pripravili našemu visokemu gostu, pa je odnesel seboj, da jo bo razrezal v družbi svojcev. Hvaležni smo gospodu nadškofu za prijazne obiske v naši skupnosti. Upajmo, da bo novi nadškof rad prišel med nas.

Zapuščali smo onesnaženo Adelaido in se vozili skozi pašnike in farme proti Penoli, skozi nove vinograde, kjer je vse čudovito zeleno. Zgodaj zvečer smo se ustavili pri gospe Štefki Premrl, ki je z nami odpotovala k Prelčevim. Na kmečkem dvorišču, obdanim s velikimi in lepimi cipresami, nas je pričakal gospodar Franc z ženo Marijo, z jato kokoši in dvema psičkama. Po prisrčnem prijateljskem stisku rok in kratkem klepetu in ogledu, kaj vse je na dvorišču, so nas povabili k večerji. Name je napravilo globok vtis, ko je gospodar Franc pred večerjo pobožno in resno zmolil Oče naš in Zdravo Marijo za blagoslov. Redki so primeri, ko gospodar zmoli na začetku obeda in se ne sramuje.

Naslednji dan sem tudi kmetoval s Francem, saj sva odšla oziromna se odpeljala k živini in kot pravi gospodar jo je dohranil s suhim senom, kljub temu, da so živali imele še veliko paše. Medtem pa je gospodinja Marija pripravljala kosilo. Popoldne pa sva se s Francem odpeljala na njegovo prvo kmetijo kjer je pričel uresničevati svoje sanje. Kot mnogo mladih slovenskih fantov je tudi Franc Prelec prišel za boljšim kosom kruha v Avstralijo. Vendar je kmalu uvidel, da je treba trdo delati, če hočeš kaj imeti. Najprej je delal pri kmetu, ponudila se je prilika in si je kupil pravi avstralski buš. Čez dan je delal na kmetiji, proti večeru je odšel na svoje posestvo brez vode, brez strehe, brez strojev. Čistil je, kopal in krčil gozd, proti koncu pa je že zmogel, da je najel buldožerja in z njim čistil, skopal jame, postavil stebre, napeljal žico... Tako je počasi pripravljal dom za živali. Pri vsem delu in marljivosti pa je čutil, da je sam.

SREČANJE UPOKOJENCEV

Na praznik Gospodovega darovanja smo imeli srečanje z upokojenci. Najprej smo se zbrali k sveti maši – zbralo se nas je nad štirideset. Po maši smo se preselili v dvoranico kjer smo imeli družabne igre. Tombola je nadvse prijetna igra in smo ves dobiček zbrali za našega misijonarja p. Pepija. Tudi za hrano smo poskrbeli. Pečenje in krofe je pripravila Marija Novak, Pavla Čeligoj in Marija Pahor sta pripravili solato, Milan Čeligoj pa je bil za žarom in okusno spekel čevapčiče. Kljub temu, da je bilo zunaj peklensko vroče, nam je bilo v dvoranici prijetno hladno zaradi hladilnih naprav, ki jih je kupila in darovala gosa Štefka Kotnik. Zato smo ji res iskreno hvaležni, naj ji Bog poplača za dobroto!

NA DEŽELI - Ob koncu januarja sem odšel z Jožetom in Marijo Vuzem na Jug, v Penolo k Francu in Mariji Prelec. Že vrsto let sta me vabila naj pridem za par dni na njuno farmo. Pa je vedno bilo delo in nikoli časa. Letos sta pa Jože in Marija rekla, da ju moram obiskati. V nedeljo popoldne smo se podali na pot proti Penoli.

Poiskal si je družico, ki je prišla iz Italije in so se jima ob trdem delu rodili trije otroci: Jože, Judi in Erick, ki kmetuje na domačiji. Ob trdem delu je prišla bolezen in žena je zbolela in bila dolga leta tako bolna, da je vse gospodinjstvo delo na kmetiji padlo na Franceve rame, pomagali so mu pa doraščajoči otroci. Pred leti je postal vdovec in si po nekaj letih vdovstva poiskal sopotnico Marijo, roj. Polanec. Nekaj časa sta bila še na tej kmetiji, nato sta se umaknila na manjšo kmetijo, ki meri prek 200 akrov. Tu uživata in sta hkrati še vedno pridna kot mravlji. Ko prisluhnete Francevi življenski pripovedi, občudujete pridne in poštene roke in njegovo ženo Marijo, ki z vso pridnostjo, kakor svetopisemska Marta, skrbi za domačijo in moža. Povprašal sem jo: Gospa

koliko kokoši pa imate? Pravi da okoli sto in ducat gosi in lep vrt. Franc pa lepe ovce in govejo živino za meso. Ko mi je Franc razkazoval kmetijo, me je zanimal star traktor, ki še vžge na metek ali pa na zvitek papirja. Čeravno je star, da rezervnih delov ni moč dobiti, še vedno dobro služi.

Čudoviti so bili dnevi v Penoli, na kmetiji Franca in Marije Prelc. Koliko žuljev, koliko znoj je bilo prelitega, kdo bi vedel, samo Bog in Franc. Ko včasih opazujem mlade, si mislim, da vse premalo cenijo delo pridnih rok svojih staršev. Odhajal sem z globoko hvaležnostjo in spoštovanjem do mojih gostiteljev. Bog povrni in naj še naprej rosi na vaju božji blagoslov in varstvo!

p.Janez

sv. rafaël

SYDNEY

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 in (02)9682 5478
Fax: (02)9682 7692

POKOJNI

V ponedeljek, 11. decembra 2000, je v Domu sv. Hedvike, Blacktown, NSW, umrla LUCY ROBAH, roj. Alojzija Juršič. Luč sveta je zagledala v Novem mestu 17. 6. 1912. Na Muti se je poročila z Justinom Odrom. Kot vdova je prišla v Avstralijo leta 1968. Pozneje se je tu poročila z Litvancem Haroldom Robahom in je živela v Guildfordu. Lucy je rada podpirala razne karitativne ustanove. Dokler je mogla, je prihajala s svojim avtom v Merrylands k sveti maši, pa tudi k srečanju molitvene skupine ob četrtkih. Zadnja leta je preživela v Domu sv. Hedvike, ki je v Blacktownu poleg centra sv. Rafaela za nemško govoreče priseljence. Tam je Lucy imela poleg telesne tudi duhovno oskrbo. Marta Magajna jo je redno obiskovala in preskrbela zanjo vse potrebno. Pogrebna maša za Lucy je bila opravljena v naši cerkvi v četrtek, 14. decembra, ko se redno shaja molitvena skupina Srca Jezusovega. Pokopana pa je bila na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu. Lucy zapušča sestro Marijo Vorša, nečakinjo Renato, nečaka Marjana in druge sorodnike in prijatelje.

V petek, 15. decembra 2000, je v hospicju Srca Jezusovega v Darlinghurstu (Sydney) umrl DRAGO POGAČAR. Rojen je bil 6. 8. 1920 v Kamniku. V Avstralijo je prišel domnevno leta 1957. Nazadnje je živel v Surry Hillisu. Dvaindvajsetega decembra so bile zanj poslovilne molitve v kapeli krematorija v Rookwoodu, nakar je sledila upepelitev. Pepel pa je bil nato poslan v njegov rojstni kraj za pokop v družinskem grobu. Maša zadušnica za pokojnega Draga je bila opravljena v Merrylandsu v torek, 9. januarja.

V ponedeljek, 29. januarja 2001, je na svojem domu v Cecil Parku, NSW, umrla MATILDA JOŽEFINA LORBER, roj. Dobaj. Rojena je bila v Mariboru 12. 2. 1946 kot hčerka Ivana Dobaja in Marije, roj. Novak. Bila je otrok številne družine, od katerih sta živa samo še dva. Leta 1966 se je poročila s Francem Lorberjem, ki je po rodu iz Sladkega vrha. Še isto leto sta prišla v Avstralijo. Živela sta najprej v Redfern, nato v Prospectu, zdaj pa že 21 let v Cecil Parku. Pokojnica zapušča poleg moža tudi hčerko Zvezdano, ki je poročena s Samom, sina Frankija in Robija ter sestro Marijo Ploj (ki je tu na obisku

in je doživela njeno smrt), sedem vnukov in enega pravnuka. V Mariboru pa živi še brat Ivan. Pogrebna maša za Jožico je bila opravljena na svečnico, v petek, 2. februarja, v Merrylandsu. Pokopana pa je bila na našem pokopališču št. 2 v Rookwoodu.

V torek, 6. februarja 2001, je v bolnici v Mt Druiit umrla MARIE MAGDALENA MAJDA KOPŠE, roj. Šut. Luč sveta je zagledala 3. 5. 1951 v vasi Cuber pri Ljutomeru kot hčerka Matije Šuta in Viktorije, roj. Žgajnar, ki še živi v domovini. Majda je prišla v Avstralijo leta 1981. Leta 1983 se je v Merrylandsu poročila s Stankom Kopšetom, ki je bil rojen v Murski Soboti. Po poklicu je gradbeni tehnik. Rodili sta se jima hčerki Natalie, leta 1982 in Tanja, 1985. Majda je bila zaposlena v tovarni formike in nato v domu onemoglih. Družina je živela v Hornby Heights, nato v Kings Langleyju, nazadnje pa so si zgradili novo hišo v Glenwoodu. Majda je pred devetimi leti zbolela za rakom. Imela je operacijo in dolgotrajno zdravljenje v bolnici. Ves čas je bolezen zelo potrpežljivo prenašala in vedno upala na podaljšanje življenja. Nekaj tednov pred smrtjo je prejela sveto maziljenje in sv. obhajilo še na dan pred njeno smrtjo. Majda nam je zapustila lep zgled pogumne in vdane trpinke. Pogrebna maša za pokojnico je bila opravljena v Merrylandsu v petek, 9. februarja, nato pa je bila pokopana na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu. Majda zapušča poleg moža Stanka in hčera Natalije in Tanje tudi sestro Sonjo, por. Kubrus, ter več nečakov in nečakinj.

V torek, 6. februarja 2001, je v Sydneyju umrla MARIA HROBAT. Rojena je bila v Dobravljah na Primorskem 26. 9. 1928. V Avstralijo je prišla pred štiridesetimi leti. Nazadnje je živela v Waterlooju. Več let je bolehal za kronično pljučno boleznijo - emphysema. Zapušča sina Danijela, ki je po poklicu pravnik. Pokojnica je bila pokopana 13. februarja 2001 na slovenskem pokopališču št. 2 v Rookwoodu.

Naše iskreno sožalje vsem sorodnikom omenjenih pokojnikov. Naj jim bo Bog Sveti Duh tolažnik in uteha v njihovi žalosti, Mati Marija pa naj jim izprosi vdanost v božjo voljo.

BOŽIČ je spet mimo. V tem času se navadno zahvalim rojakom za božične darove in praznične čestitke in za vso raznoliko pomoč, ki jo med letom nudite našemu verskemu središču. Darovi so potrebni, da moremo shajati s plačevanjem zavarovalnine, vzdrževanjem avtomobilov in goriva zanje, telefona, elektrike in vode, popravil in še mnogo drugega.

SVETO LETO je papež Janez Pavel II. zaključil, ko je v nedeljo, 7. januarja, zaprl sveta vrata pri sv. Petru v Rimu, ki bodo ostala zaprta za petindvajset let do naslednjega svetega leta. Toda vrata božjega usmiljenja ostajajo vedno odprta. Sprava, ki je bila glavna tema svetega jubilejnega leta, se mora vedno znova uresničevati in imeti stalno mesto v kristjanovem življenju: sprava z Bogom in med ljudmi.

Decembrski sestanek patrov v Adelaidi

PEPELNICA pade letos na sredo, 28. februarja. Ta dan, kot tudi na veliki petek, je strogi post. To pomeni, da se odrasli smemo le enkrat na dan do sitega najesti in se zdržati mesa. Tudi petki v postnem času so zdržki od mesa. Post naj vršimo z dobrimi deli: obiski bolnikov, pomoč in usluge potrebnim, obisk cerkve, sv. maša tudi med tednom, branje svetega pisma, da si vzamemo čas za družinski pogovor. Bodimo v tem iznajdljivi in si izberimo primerno pokoro.

JUBILEJA OBEH PATROV smo praznovali pri sv. Rafaelu v nedeljo, 11. februarja. Moja 75-letnica

rojstva je bila že 6. januarja, patra Filipa 70. rojstni dan pa je bil 8. februarja. Na omenjeno nedeljo je bila najprej slovesna sveta maša z zborovskim petjem. V dvorani pa je bil program, ki ga je vodila Danica Petrič. Najprej je spregovoril častni generalni konzul Alfred Brežnik in pozdravil oba jubilaranta. Nato je mešani zbor zapel 'V hribih se dela dan, 'Kukavica' in 'N'mav čez izaro'... Društveni moški zbor je nato zapel 'Kol'kor kapljic...' in vinsko. Nato je mladinski zbor, ki ga zaenkrat sestavljajo samo dekleta in je kot tak prvič nastopil, zapel 'Slovenija' in 'Jezus ob obali'. Tudi fante vabimo v zbor, da bo pripravljen za nastop na letošnjem koncertu v oktobru. Poleg tega naj bi občasno nastopil tudi pri maši in ob drugih priložnostih. Zbor ima pevske vaje vsako drugo soboto, del zbora pa bo vadil na določene nedelje po maši, vodi ga Carmen.

Po programu je sledilo samopostrežno kosilo, ki ga je pripravila prva delovna skupina. Marija Lukežič je spekla torte, pri pripravah pa ima velik delež tudi Sonja Fisher. Bog povmi vsem, ki so na ta ali oni način z delom, petjem ali darovi prispevali k praznovanju najinih jubilejev.

DVA KRSTA

JOSHUA LUKE SHABA, Gynea, NSW. Oče John Shaba, mati Linda Kropich. Botra sta bila Darinka Braidotti in Scott Crabbe. Slovenska cerkev vseh svetnikov, Wollongong-Figtree, 10. decembra 2000.

EVA ROJANO, Balgownie, NSW. Oče Sid Rojan, mati Natasha Bunderla. Botra sta bila Robert Russo in Diana Comacchio. sv. Rafael, Merrylands, 28. januarja 2001.

Staršem, družinam in botrom obeh novokrščencev naše iskrene čestitke k včlanjevanju njihovih novorojenčkov

v Cerkev. Sveti Duh naj jim s svojo milostjo pomaga, da bodo otrokom svetel zgled krščanskega življenja!

DVE POROKI

EDI VUČKO, Greystanes, NSW. Sin Alojza in Marije, roj. Šafer, in ANNE KONRAD, St Marys, NSW. Hčerka Janeza Urško in Marije Konrad. Priči sta bila Steven Kolenko in Catherine O'Farrel. Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 16. decembra 2000.

VEKOSLAV GODEC, rojen v Hotinji vasi, župnija Slivnica pri Mariboru. Sin Ludvika in Marije, roj. Breznik, in MARIJA OSOLNIK, roj. Falež. Rojena v Orehovi vasi, župnija Slivnica pri Mariboru, hči Simona in Marte Falež. Priči sta bila Cvetko Falež in Brigita Collier. S. Rafael, med poročno mašo 14. januarja 2001.

Obema paroma naše iskrene čestitke k sklepanju zakramenta sv. zakona. Naj jih božji blagoslov spremlja na skupni življenjski poti!

SLOMŠKOVA ŠOLA pri sv. Rafaelu je spet začela s poukom na prvo soboto februarja. Prijavilo se je enajst otrok. V soglasju s starši in učiteljicami je bilo sklenjeno, da bo pouk dvakrat mesečno, toda pol ure več kot doslej. Začetek je ob enih popoldne, konča pa se ob 3.30 popoldne. Voditeljice šole so: Kristina Šuber, Danica Šajn in Majda Kosovel, Carmen Fuderanan pa vodi petje zadnje pol ure učnega časa. Za kritje stroškov bodo starši prispevali \$30 za celo leto. Naslednji datumi pouka so: 24. februarja, 10. in 24. marca. Starši bodo vnaprej obveščeni o šolskih datumih. Prosimo starše, da obvestijo vsaj en dan pred poukom Danico Šajn, če se ne morejo udeležiti pouka. Šola še sprejema nove učence.

KONZULARNE URE bodo v Merrylandsu v ponedeljek, 12. marca, od 10. ure dopoldne do enih popoldne. Pride gospod Marko Polajžar.

NAŠ MEŠANI ZBOR, ki je nastopil pri polnočnici in na božič pri glavni maši ob pol desetih, je nato imel nekaj tednov odmora. V novem letu 2001 pa je spet začel s pevskim programom in je v nedeljo, 28. januarja, zaključil božično dobo s petjem božičnih pesmi. Nato pa je nastopil s peto mašo in s programom v dvorani, 11. februarja ob praznovanju najinih obletic. Več o tem je omenjeno na drugem mestu v sydneyjski koloni. Naj

tu omenim, da je začetek leta primeren čas, da se zboru pridružijo tudi mlajši in starejši, ki imajo pevski talent, da bi ga iz hvaležnosti Bogu uporabili za petje v njegovo čast.

MLADINSKI ZBOR je zaživel pred nekaj tedni in je že nastopil na praznovanju jubilejev v nedeljo, 11. februarja, kar je omenjeno na drugem mestu. Tu naj samo povabim tudi druga dekleta in fante, da se zboru pridružijo. Datumi bodo objavljeni v Nedelji in na SBS radiju ob nedeljah. Če bi Slomškova šola imela dovolj učencev, bo tudi njihov zbor zaživel in bo nastopal na raznih prireditvah v dvorani, kot na primer na materinski, očetovski dan, itd.

PRISPEVEK ZA ČIŠČENJE

Sydneyjskim rojakom se priporočamo za letni prispevek \$30 za čiščenje cerkve, dvorane in stanovanjskih prostorov, kot je bilo sklenjeno že pred nekaj leti na župnijskem sestanku. Hvala lepa že vnaprej za razumevanje!

DVA JUBILEJA sta pred nami: letos praznujemo 50-letnico prihoda slovenskih frančiškanov v Avstralijo in 50-letnico izhajanja Misli. Oba jubileja bomo proslavili v vsakem našem centru v drugi polovici leta. Več o tem boste brali v Mislih.

MLADINSKI KONCERT, ki se zdaj imenuje slovenski koncert, bo v oktobru pri nas v Sydneyju. Poleg mladine nastopajo tudi odrasli. Že zdaj je prav, da skupine in posamezniki začno pripravljati svoj program za nastop. Koncert bo letos v našem verskem središču v Merrylandsu.

p. Valerijan

PASTORALNI OBISK

Štirikrat na leto se eden od patrov iz Merrylandsa poda med Slovence na Zlati obali in v Queenslandu. V božični dobi sem bil z njimi podpisani. V petek, 29. 12. 2000, sem se odpeljal v Brisbane (752 kilometrov): Takoj z letališča sem šel z dobrotnikom - voznikom Jožetom Vahom k bolnikom, zvečer pa na njegov dom v Nerang, kjer nama je postregla njegova žena gospa Albina.

V soboto zvečer je bila sveta maša za slovensko skupnost Zlate obale v cerkvi Srca Jezusovega v Surfers Paradise. Na praznik Svete Družine, na silvestrovo,

smo se zbrali v društveni dvorani Planinka, kjer je bila ob petih sveta maša, tej pa je sledilo silvestrovanje - za nekatere pozno v noč. Eni smo se dvignili kar kmalu in krenili na pot dobrih 100 kilometrov daleč na Mt Mee.

Dočakali smo novo leto 2001 in se priporočili Bogu povezani z molitveno skupino, ki se vsak teden sreča, tokrat ponovno pri družini Anice in Mirka Cudermana.

Zadnje večje srečanje s Slovenci je bilo v tem času na Sončni obali v cerkvi Stella Maris v Maroochydore. Zasluge za to slavje ima v največji meri g. Marjan Lauko, ki nam je na svojem domu postregel s primerno malico.

Imeli smo tri večja srečanja in eno pri bolnikih, zakoncih na Bribie Islandu, pri Pavli in Juriju (Giorgio) Marinovich. Kjerkoli smo se sešli, smo ugotovili, da je še ta in oni, ki je rad prišel, a ga ni, ker je bolan doma ali v bolnici, ali pa v domu upokojencev, prenekatero pa najdemo vpisane na spomeniku pri Mariji Pomagaj pri Planinki.

Delo me je klicalo na pot - slišati je bilo SOS iz Kewja. P. Metodu sem pri sv. Cirilu in Metodu pomagal tudi tako, da sem šel s prvo skupino - z družinami (povprečna starost malo nad 40 let) v Mt Eliso v dneh od 7. do 14. januarja 2001. Drugi teden - z mladino - pa je bil na morju pater Metod, meni pa je zaupal cerkev in hišo z vsakodnevnimi skrbi in opravili. Ta teden smo z nekaterimi dobre volje imeli duhovno obnovo kot pripravo na slovesnost zlatega jubileja prihoda slovenskih frančiškanov med rojake v Avstraliji in izhajanja mesečnika Misli.

Čas je potekel, 1365 kilometrom iz Brisbane v Melbourne je bilo treba dodati še 707 kilometrov in prijeti za delo, ki me je pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu čakalo.

p. Filip

RABA VELIKIH IN MALIH ČRK

O pravilni rabi črk govori Pravopis (zadnji iz 1962). Kako je z njimi?

Z veliko začetnico pišemo vsako prvo besedo v stavku in prvo besedo po piki, vprašaju in klicaju. Z veliko začetnico začnemo tudi premi govor (po dvopičju in narekovaju): Rekel je: "Ne pozabi me."

Lastna in občna imena

Besede, ki zaznamujejo (poimenujejo) posamezne, določene (!) osebe, klicna imena živali, zemljine, države, mesta, vasi, ulice, gore, doline, tekoče in stoječe vode, nebesna telesa in stvari, imenujemo **lastna imena**; **pišemo jih z veliko začetnico**: Jožef, Prešeren, Aleksander Veliki, Sultan (pes), Zvitorepka, Afrika, Slovenija, Guštanj, Celovška cesta, Triglav, Vrata, Soča, Jadran, Jupiter, Galeb (ime ladje).

Besede, ki **ne** zaznamujejo zgoraj naštetih posameznih, določenih oseb, živali..., temveč le njihovo vrsto in imajo splošen pomen, pa so **občna imena**; **pišemo jih z malo začetnico**: kmet, konj, galeb (ptica), hrib, vipavec (vino!), kamničan (vlak!), jurček (goba!), rentgen (Röntgen le za iznajditelja!).

Treba je torej razločevati, kaj je lastno in kaj občno ime.

Pripombe:

Z veliko začetnico pišemo tudi svojilne pridevnike od lastnih imen na -ov in na -in: Prešernov, Alenkin, toda z malo začetnico tiste pridevnike, ki niso svojilni in se končujejo na -ski: prešernovski, cankarski, cankarjanski, evropski, kamniški, triglavski, savski...

Imena mest, krajev, zaselkov so eno- ali večbesedna. Sestavne dele pišemo po novem z veliko začetnico: Gornji Grad, Zali Log, Srednja Vas, Črni Kal, Novo Mesto (ne več: Novo mesto), Mirna Peč (ne več: Mirna peč). Tako terjajo Pravila (1990) Slovenskega pravopisa, ki bo, upamo, kmalu izšel.

Sonce, Luna, Zemlja pišemo z veliko začetnico le v astronomskem označevanju, v vsakdanji rabi pa z malo začetnico.

Z veliko začetnico pišemo tudi naslove časnikov, revij, knjig, prav tako naslove uradov, podjetij, društev, zavodov, ustanov: Misli, Delo, Ljubljanska banka... Državna založba, Polet (nogometno društvo), Zlatorog (kino), Klinični center...

Praznike pišemo nekatere z veliko začetnico (tiste, ki so neposredno povezani s svetnikom: Jurjevo, Silvestrovo, Martinovo, Gregorjevo), druge z malo (božič, svečnica, cvetna nedelja, veliki petek, velika noč, binkošti, veliki šmaren - aha, želim vam srečno novo (ne: Novo) leto).

Z veliko začetnico pišemo Bog, Stvarnik, Gospod, Devica (Marija), pa tudi imena veroslovnih in bajeslovnih bitij in alegoričnih poosebitev: Jupiter, Perun, Buda, Alah, Kurent - Luč, Nič, Smrt, Narava...

Franciškou svetni red (FSR) 10.

p. Filip Rupnik

Daj mi pravo vero

Jezus, luč sveta! Ko si obljubil presveti zakrament, so nekateri izmed tvojih učencev rekli: »Trda je ta beseda, kdo jo more poslušati?«

Zaradi nevere so odstopili in niso več hodili s teboj. Ti si pa rekel dvanajsterim: »Ali hočete oditi tudi vi?« Odgovoril ti je Simon Peter: »Gospod, h komu naj

gremo? Besede večnega življenja imaš in mi verujemo, da si ti Kristus, Sin Božji.«

Z apostoli verujemo tudi mi, da si Božji Sin in imaš besede večnega življenja.

Verujemo, da so tvoje besede resnične, saj si rekel: »Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo

prešle.«

Vendar premalo ponižno prosimo: »Gospod, pomnoži nam vero!«

Sveto Srce Jezusovo, naj te vsi spoznajo, ljubijo in posnemajo. Sladko Srce Jezusovo, usmili se nas in naših bratov, ki so v zmoti.

Jezus Kristus, Sin živega Boga, luč sveta, tebe molim, tebi živim, tebi umrjem.

Amen.

Premišljevanje

»Zato pa, človeški sinovi, kako dolgo boste še zakrknjenega srca? Zakaj ne spoznate resnice in ne verujete v Sina Božjega? Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je 's kraljevega prestola' stopil v telo Device. Vsak dan pride k nam v ponižnosti«(FOPom1).

»Gospod mi je dal tako vero v cerkvah, da sem takole preprosto molil in govoril: »Molimo te, Gospod Jezus Kristus, tukaj in v vseh tvojih cerkvah, ki so po vsem svetu; in blagoslovljamo te, ker si s svojim svetim križem svet odrešil« (2FOp).

»...Mogoče je dobro razložiti to, kar je treba verovati..., toda predvsem je treba vedno jasno predočevati ljubezen našega Gospoda, da bi mogel vsakdo razumeti, kako vsako v polnosti krščansko krepostno dejanje nima nobenega drugega izvira kakor ljubezen in nobenega drugega cilja kakor ljubezen.

...Človek je po naravi in po poklicanosti religiozno bitje. Od Boga prihaja in k Bogu gre; zato človek v polnosti živi človeško življenje samo, če svobodno živi svojo povezanost z Bogom...

...Bog se je razodel in podaril človeku iz ljubezni...« (Katekizem).

»Zaradi vere so stari dosegli priznanje. .. Ker je Abel veroval, je daroval Bogu popolnejšo daritev kakor Kajn... Ker je Abraham veroval, je ubogal klic, naj odide v deželo, ki naj bi jo dobil v delež« (Heb11). Bog se je v polnosti razodel s tem, da je poslal svojega lastnega Sina, v katerem je postavil svojo zavezo za vedno. On je dokončna Očetova Beseda, tako, da po njej ne bo več nobenega drugega razodetja. Kar je Kristus zaupal apostolom, so ti s svojim oznanjevanjem in pisno po navdihnjenju Sv. Duha predali naprej rodovom do Kristusove vrnitve v slavi. Vse Sveto pismo je ena sama knjiga in ta ena knjiga je Kristus, kajti vse Sveto pismo govori o njem in se v njem izpolnjuje. Vera je osebna privrženost celotnega človeka Bogu, ki se razodeva. Vera vključuje potrditev razuma in volje razodetju v katerem je Bog s svojimi dejanji in besedami razkril samega sebe.

Vera je potrebna za zveličanje. Verovati smo dolžni samo v Boga Očeta, Sina in Svetega Duha, v nikogar drugega ne...

Božja previdnost – to so posegi in dogajanja, po katerih Bog z modrostjo in ljubeznijo vodi vse stvari do njihovega poslednjega cilja. Naše odrešenje priteka iz pobude Božje ljubezni do nas, kajti »On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravo za naše grehe«. »Bog je v Kristusu spraval svet s seboj.« Sv. Duh, ki ga Kristus, glava, razliva v svoje ude, zida, oživlja in posvečuje Cerkev. Ta je zakrament občestva Sv. Trojice in ljudi... Cerkev časti angele, ki ji pomagajo na njenem zemeljskem romanju in varujejo vse ljudi.

Verujemo v občestvo vseh Kristusovih vernikov, to je tistih, ki romajo na zemlji, umrlih, ki se očiščujejo, in tistih, ki uživajo nebeško blaženost; vsi ti se zraščajo v eno samo Cerkev. In verujemo, da nam je v tem občestvu na voljo ljubezen usmiljenega Boga in njegovih svetnikov, ki radi uslišujejo naše prošnje.

Marija se je ob angelovem oznanjenju z vero vsa izročila Bogu, ko je izrazila 'poslušnost vere', ter mu izkazala 'popolno pokorščino razuma in volje'. Posvetila se je osebi in delu svojega Sina. Čeprav se je na osnovi vere čutila kot mati Mesija – kralja, je vendarle odgovorila: »Glej dekla sem Gospodova.«

Verujemo, da presveta Božja Porodnica, nova Eva, Mati Cerkve, v nebesih še naprej izvršuje svojo materinsko nalogo do Kristusovih udov.

»Kaj pomaga, moji bratje, če kdo pravi, da ima vero, del pa nima« (Jk).

»Kdo premaga svet, če ne tisti, ki veruje, da je Jezus Božji Sin« (1Jn).

Tvoja veroizpoved naj bo zate kakor ogledalo. Ogleduj se v njej, da boš videl, ali veruješ v vse, o čemer izjavljaš, da veruješ.

»Ni dvoma, da je iskrenost vere velika, in ta je: On je bil razodet v telesu, potrjen po Duhu, gledali so ga angeli, oznanjen je bil poganom, svet je vanj veroval in povzdignjen je bil v slavo« (1Tim3,16).

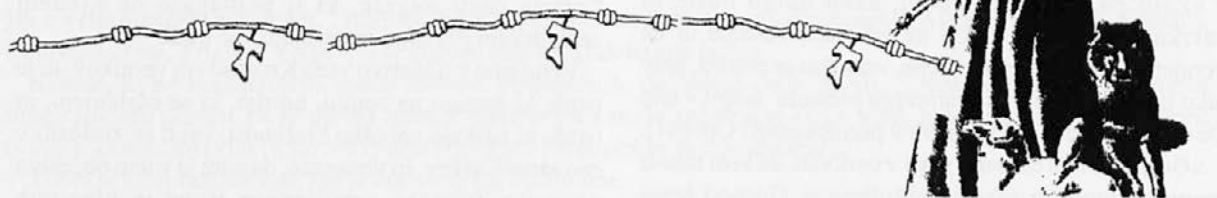
**Vse drugo lahko izgubiš, le tega,
kar znaš in dobrega veš,
ti nihče ne more vzeti.**

A.M. Slomšek

SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI

MARIJA KMETOVA

23

Ves vesel je prišel Frančišek k Jakobi in dejal:

»Oprostite, da sem bil prej pri mizi Gospodovi kakor pri Vaši. Zdaj mirno sprejem Vaše darove.«

Jakoba ni odgovorila. Vsa solzna se je zagledala v Frančiška in se sklonila.

»O, kako ljubite Boga,« je dahnila. »O, govorite, govorite mi o Njem in govorite o svojih potih! Povej, Frančišek, ti najmanjši služabnik!«

In sedla je in ga gledala kakor mati svojega otroka.

»Veseli sem danes,« je pričel Frančišek, »ker sem bil slišal one besede. Zakaj, glejte, niti tega ne dosežem, kar vsak križar: da bi šel v Sveto deželo in pretil kri za Gospoda. Bil sem se odpravil na pot v zadnjih tednih, pa nisem došel v svete kraje. Govoril sem s papežem o tem, izročil svoje brate Petru Cattaniju, poln nad v zmago sem odšel proti morju. A božja volja je drugačna: še se moram pokoriti za svoje grehe, preden bom vreden, da odidem h Gospodu; še moram bolj in bolj ljubiti Križanega, preden bom zrel za mučeniško krono. Potrt sem bil, a zdaj vem: grešnik sem in nič drugega kakor grešnik. In kako lepo je to, kako zdravo, če se človek tega zaveda! O kako dobro je, če se človeku nenadoma izpodmakne lestvica in pade na zemljo in vnovič spozna, kako je majhen, kako ničev, kakšen črvček je in kako še zelo je potreben Očeta iz nebes!«

Zamislil se je, Jakoba pa je povzela:

»O Frančišek, ti govoriš tako, ki gredo božje besede iz tvojih ust, ki seješ zrno Boga samega, ki se žito iz tega zrna razpreda že vse okrog, ki te proslavljajo čudežna dejanja, ki si jih storil, ki imaš množico naslednikov za seboj. Ti govoriš tako! A kaj bi počela potem jaz, glej,

ki živim v bogastvu in strežem telesu in ne storim ničesar iz ljubezni do Boga?«

»Ne tako, Jakoba,« je bilo odvrnil Frančišek. »Tvoja pot je druga. Otročiča imaš, mati si. Velika naloga te čaka! Vzgoji ga v strahu božjem, vzgoji, da bo človek. Da bo ljubil Boga in bližnjega. To je tvoj poklic in ta je težak in je bogat in je popolnoma iz rok Gospodovih. Da boš znala odgojiti mlado telo, da boš mogla paziti na mreže greha, ki se bodo razpredale zunaj in znotraj, da boš izročila Bogu čisto posodo s čisto dušo svojega otroka! A sestra, to je pot navkreber in božja Mati naj te vodi po teh ovinkih!«

»Zahvaljen bodi, Frančišek, za te besede! Kakor balzam so za moje srce. Ljubim otroka, o kako ga ljubim! A če ni ta ljubezen večja od one, ki jo moram imeti za Boga? Če ni zapovedi, da bi se morala odreči tej ljubezni in pustiti vse in oditi edino le za Kristusom? Kakor je to storila sestra Klara iz Assisija in druge sestre?«

»Kakor je Bog odmeril, Jakoba. Ti si, da se bojuješ v svetu s svetom in duhom, one so, da se bojujejo v samoti. A vas vse je ustvaril isti dobri Gospod in vas vse ljubi enako. Ne v tem, kar storiš za Boga, si največja. Večja si v tem, kako visoko seže tvoje hrepenenje, da bi došla še više.«

»O, hvala ti, Frančišek. Tebi verjamem. Pa to me skrbi, če nisem ošabna, ko mi pravijo, kako sem visoka in ponosna?«

»Ošabnost je iz hudega in je greh, ker ne pozna srca. Ponos pa je čednost. Le bodi ponosna! Ponosna na to, da si dobra mati, ponosna, da si gospodinja, ponosna, da znaš varovati čast svoje ženskosti, in ponosna, da veš za

Boga in da znaš moliti. In ponosna, da si otrok božji in boš nekoč v nebesih. Tako pa si ponosna, Jakoba, vidim te in Gospod mi pravi!«

»Kako bi se ti zahvalila, Frančišek, kako povrnila!«

»Da vidiš v meni le majhnega in slabotnega Frančiška, ki bo včasih še prišel in prosil pomoči. Da vidiš prav tako vse moje brate in jim pomoreš, kadar bi bili v Rimu. Da hvališ v vsem tem velikega Stvarnika, ki imamo vse le od Njega in svojega nič. Bog bodi s teboj in tvojo hišo, Jakoba! Pozdravljena v Njegovem blagoslovu!«

Jakoba bi ga bila objela in pritisnila na svoje srce, pa se je sklonila in prejela njegov blagoslov in velika moč je lila v njeno dušo.

Drugo jutro pa ji je privedel brat Leon majhno, belo jagnje:

»Ki ti ga pošilja naš oče Frančišek, da bo hodilo s teboj, kamorkoli pojdeš, in te spominjalo na Jagnje božje.«

In še v cerkev je hodilo belo jagnje z Jakobom in je poklekalo vpričo svete hostije. In Jakoba je vedela, da mu je tako povedal Frančišek, ki je umel govoriti z vsemi stvarmi božjimi.

7. KRALJ VERZOV

Velik je bil naval ljudstva, ki je vsepovsod sprejemalo Frančiška, ko je šel dalje iz Rima po različnih mestih in povsod oral ledino zakrknjenih duš in sveta žejnih src. Zbirali so se mladeniči krog njega, zbirali moške in prosili Frančiška, naj jih sprejme na svojo pot. V mestecu San Severino pa je bil tedaj znameniti pesnik s cesarskega dvora Friderika II., Guglielmo Divini, s pridevkom 'kralj verzov'. Prišel je z mladeniči tistega mesta v cerkev.

»Da vendar vidim in slišim tega človeka, ki je toliko govorce o njem,« je dejal in zagledal Frančiška na prižnici.

»Komaj ga je videti s prižnice,« mu je dejal tovariš in se nasmehnil.

»Zares, malo ga je. Čujmo, kaj nam pove takega,« je odvrnil pesnik in je že vnaprej smešil v mislih besede, ki jih bo govoril 'ta suhotni prerok'. Naslonil se je na steber, prekrižal roke in prisluhnil. »Glas mu zveni,« je zašepetal tovarišu po prvih Frančiškovih besedah.

»Zares, kdo bi si mislil, da ima sploh kaj glasu,« je odvrnil oni. »In besede padajo lepo ubrano,« je pripomnil spet pesnik.

»Ti slišiš vse ubrano, ko si pesnik,« mu je dejal tovariš. A potem ni nič več govoril Guglielmo Divini. Kar same od sebe so se mu širile oči, ko je zrl v Frančiška, in zdelo se mu je, da gleda Frančišek naravnost nanj in izbira

besede, ki so le zanj. Bolj in bolj je poslušal, dvigal glavo, požiral besedo za besedo. »Kako da me pozna,« se je hipoma zdrznil, »še nikoli me ni videl?« In zdelo se mu je, da se cerkev širi in širi, da izginjajo ljudje, da sta sama s Frančiškom, ki mu odpira pogled, mu sega do srca, ga pregleduje in polaga predenj kos za kosom, črto za črto, pot za potjo iz vsega njegovega življenja.

»Iz ljubezni do Boga,« zadonijo besede, »zapustite posvetna pota, da ne bo nekoč vsevidni Sodnik zagrmel nad vami: 'V ogenj, vi prekleti, ki niste marali mojega življenja!' Amen.«

Mrtva tišina je padla kakor svinec na množico. A Guglielmo Divini je planil pokonci, se preril do prižnice in Frančiška. Ves iz sebe se je zgrudil pred njim na kolena in vzkliznil: »Brat moj! Vzemi me iz sveta in daj me Bogu!«

Zavalovilo je v cerkvi. Ihtenje se je družilo z vzdihom in vzklizom in mrmranjem. Divinovi tovariši so planili za njim, a to ni bil več 'kralj verzov': skesano obličje človeka, ki je vse pregledal in spoznal pravo pot, so zagledali pred seboj; solze so mu lile po licih, roke so mu drhte. Frančišek ga je objel krog pasu, ga odvedel iz cerkve in ga prihodnji dan sprejel med brate, ga preoblekel in mu dal ime: brat Pacifik.

»Neskončno sem te vesel, ljubi brat Pacifik,« mu je dejal Frančišek, »že zdavnaj te je iskal Gospod. Zdej si prišel. Blagoslovljen bodi!«

In brat Pacifik je hodil s Frančiškom in živel in umrl v veliki svetosti.

8. FRANČIŠEK IN UČENOST

Ko so prišli v mesto Lucca, pa je zavrnil Frančišek plemiča, ki je bil prav tako padel preden in prosil vstopa v njegovo družbo. »Lažnive so tvoje solze,« mu je dejal, »tvoje srce ni od Boga. Zakaj hočeš nalagati Svetega Duha in mene?« In zares je plemič prav rad odšel s starši, ki so ga prišli iskat.

»Čeprav vam pravim,« je dejal Frančišek, »da sprejmite vse v dobroti, bodisi prijatelja ali sovražnika, tatu ali roparja, vendar bodimo oprezni. Posebno pa pazimo, če pridejo k nam učeni moške. Koj vidim, ali zares odkrito želi priti k nam tak učenjak. In če reče: 'Glej, brat, dolgo sem živel med svetom in nisem pravilno poznal Boga. Daj, pokaži mi bivališče, kjer ne bo posvetnega trušča in bom mogel premisliti v bridkosti svojega srca vsa ona leta, ki sem jih zapravil in kjer se bom naučil boljšega življenja' – če tako pravi, potem sem ga vesel in ga sprejemem.

Se nadaljuje

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

Sošolci pa taki! Sami najhujši, ki so jih zaupali le strogemu Bahovcu, sicer bi podrli šolo. Tam iz trnovskega konca, s Prul in iz šentjakobskega predmestja je bilo največ cvetov, navitih kot kozji rog. In med te je prišel ihtavi Dolenjec, ki ni hotel ostati nikoli dolžan. Bil je najmanjši – šele proti koncu četrtega razreda jih je pustil nekaj za sabo – poleg tega se je šele od besede do besede lovil v nemškem jeziku. Nič čudnega, da je v razredu hitro dvignil krohot in so sprva kazali za njim s prstom. A kmalu si je s pestjo priboril priznanje in se pri izvenšolskih podvigih povzpел do najvišjih vrhov: postal je celo poglavar paglavcev izpod Gradu.

Bitke za življenje in smrt so bile na dnevnem redu. Da je marsikdaj komu v resnici tekla kri – vsaj iz nosu – in je včasih pomotoma kdo mimoidočih občutil kamen, otročadi ni bilo mar. Celó kako okno je zažvenketalo po tleh. Sam katehet Gnezda, ki je neko popoldne zašel tam nekje na Prulah med dva sovražna ognja, jim ni mogel izbiti vročekrvnosti iz glave. In Tonček je bil poglavar! Saj je njegovo vest, ki je tistikrat po nenadni smrti sošolca Lojzka tako oživela, že na debelo prekril ljubljanski prah. No, branil je slovensko besedo, branil dolensko čast in svoje osebne pravice. To je pa tudi nekaj. Vendar je ostal dobrega srca in kadar je pred šentflorijansko cerkvijo daroval beraču svojo malico, je zadostil za kopico svojih 'zločinov'.

Tonček je v Ljubljani popolnoma predrugačil mnenje o tetah. Gregoričeva teta se s skopo Habjanovo Mico pač ni mogla primerjati. Bila je z njim dobra kot s svojim sinom, ki je kaplanoval nekje na Gorenjskem in je prišel

domov pogledat le od časa do časa. Tudi kaznovala je včasih, kadar je bilo treba. O, pa pošteno! Le prehitro so jo ganile Tončkove debele solze, ki so bile tolikokrat ponarejene. Vsekakor se je trudila, da bi bila Tončku šola prva na vrsti. Bila je – več ali manj –, a da je Tonček včasih svojo dobro tetko le prelisičil, ni treba poudarjati. Tudi o njegovih bojnih podvigih po grajskem hribu ali krakovskem predmestju se ji ni niti sanjalo. Le kadar je prišel domov s strganimi hlačami, mu je izprašala vest, a je navadno zvedela same nedolžne.

»Kaj naj storim s fantom?« je nekoč odgovorila sitni sosedu, ki je tožila, da Tonček prerad leze čez njeno ograjo. »Naj ga priklenem? Samo enkrat sem ga hotela za kazen zapreti v klet, pa je bil prej zunaj kot jaz. Naš Tonček je živ kot ogenj, a ima dobro srce.«

Prav tetina ljubezen je Tončku pomagala, da je vsaj dve leti vztrajal med ljubljanskimi hišami, katerih se je kaj kmalu naveličal. In ko bi še družine ne imel z vsemi pestrimi domislicami mestnih paglavcev, potem si ga Bog vedi, ako bi je lepega dne na svojo pest ne popihal proti Stični.

Izmed vseh spominov na Ljubljano je Tončku ostal najbolj živ oni, ko se je tetini kozi Meki zahotelo tujega zelja. To pa je bilo takole:

Teta Franca je redila kozo, da je imela vsaj mleko pri hiši. Dosti dela ni imela z njo: mož ji je na vrtu zbil lesenjačo, zelenja pa je bilo tudi povsod dovolj. Saj koza ni izbirena žival. Tonček jo je rad dražil in ob pogledu nanjo obujal spomine na domači pašnik ter svojo čredo.

Tudi se je rad ponudil teti, da pelje njeno 'živino' past. Nikoli ni imel z njo sitnosti, a zdoma je le prišel z vso upravičenostjo in celo s pohvalo, da je priden ter postrežljiv. Fant je držal za vrv le toliko časa, da so prišli v hrib njegovi prijatelji. Potem je kozo privezal k drevesu, ji voščil dober tek ter odhitel s paglavci na veselo gozdno igro. Le od časa do časa je prišel pogledat, kako se žival pase, če seveda ni pozabil. Res jo je vselej dobil, ko je lepo privezana pridno mulila travo ali smukala grmičje.

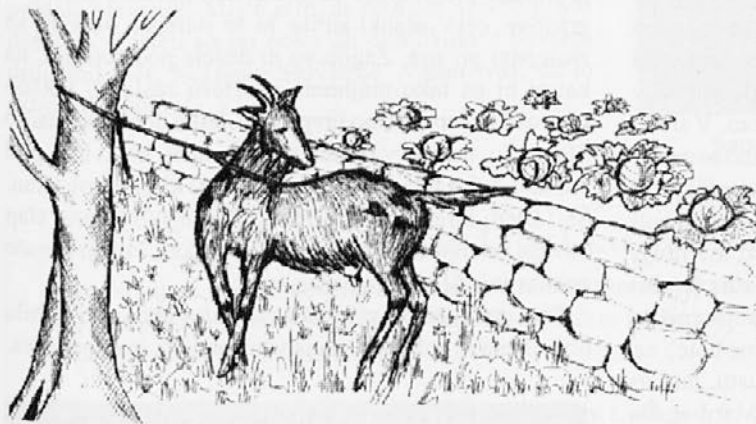
Tudi ono popoldne je gnal kozo s tetinega vrta. Pa komaj je prišel na Mačjo stezo, že ga je dohitela kopica sošolcev.

»Kaj neki bi se šli danes?« je vprašal eden izmed njih.

»Roparje in orožnike se za nas najbolj spodobi!«

»V redu!« se je glasil zaključek. In že so se razporejali v dve skupini. Tonček ni imel niti toliko časa, da bi peljal kozo više v reber. Kar k prvemu drevesu ob poti jo je privezal.

»Saj daleč se menda ne bomo izgubili. Za pot domov bo pa tu kar pripravno,« si je mislil ter obenem kričal paglavcem: »Jaz sem seveda ropar! Primojkokoš, da me danes živ krst ne dobi!«

Ni minilo pet minut in dečki so se razkropili po vsem grajskem hribu. Kozja je nekaj časa žalostno meketala in gledala za njimi. Si je pač zaželela vesele družbe, katere navadno ni bila deležna. Končno se je – kakor vedno – vdala v svojo samotarsko usodo ter začela muliti travo. O, kako sočna je bila tod na parobku! Ni storil napak Tonček, da jo je danes privezal za spremembo ob poti!

Nato se je žival spravila na robide ter se od zadovoljstva sladko oblizovala. Toliko jih je bilo, tudi na drugi strani poti, kjer se je dvigala s tal zidana ograja, ki je segala odraslemu človeku nekako do pasu. Da, ravno ob zidu so bile najboljše in te so zvbile kozo s parobka na Mačjo stezo, kakor se je imenovala in se menda še danes imenuje

ona pot na Grad.

»Meee!« je zameketala žival, ko je osmukala robide in najbrž od samega dolgega časa začela tuhtati, kaj neki je za zidom.

»Ko bi bila kozel, ne bi bila tako radovedna,« se je pozneje prepričeval Tonček. A dejstvo je, da se je Tončkove tete koza Meka dvignila na zadnje noge, se s prednjima uprla na zid ter stegnila vrat.

Kaj je videlo njeno, v čednosti, ki se ji pravi zmernost, bolj malo vzgojeno oko? Vrt, lep vrtiček ene izmed hišic, kakor je bila tetina, ki so se vrstile ob poti na Grad prav od Florijanske cerkve. Zid je bil vrtna meja, kajti tik pod seboj je koza Meka zagledala gredice. Žal so bile mnogo niže kot pot, na kateri je stala. Na gredicah pa...

Zeljnatе glave, ohrovt, sladke kolerabe... Ah! Same dobrote, ki rastejo sicer tudi na tetinem vrtu, toda gorje ako bi se jih le dotaknila! A tu je na tujem in v bližini ni nikogar.

Meka v svojih kozjih možganih ni prišla do drugega zaključka kot do tega, da je zelje dobro, ohrovt boljši in kolerabe prava slaščica. Torej bo mogla celo izbirati, da le pride na vrt. Da je njena vrv prekratka, močna in obenem trdno privezana na drevo ob Mačji stezi, vse to je požrešnost požrešna prezrla.

Niti trenutek je ni več vzdržalo. Samo še radostni »Meee!« in že se je pognala prek zidu. Skočila je v globino, a preden je prišla do obljubljene pojedine, ji je vrv neusmiljeno zadrnila vrat.

Uboga Meka tete France je žalostno končala pol metra nad slastnimi kolerabami, po katerih je še v poslednjih trenutkih zavijala oči.

Ko so razbojnika Tončka čez kako uro le srečno ujeli orožniki, je prišel gledat, kako se pase varovanka: Dečko je onemel od začudenja: koze nikjer, vrv pa napeta čez Mačjo stezo kot struna. Takoj je bil na zidu, kjer ga je pogled na nesrečno Meko tako prevzel, da je na ves glas zajokal. Pa naj še kdo reče, da nima ljubljanski grajski razbojnik mehkega srca!

Tončka do pozne noči ni bilo domov. Teta je kozi že zdavnaj nastlala hlevček in bi jo rada pomolzla.

»Le čaka naj Tonček! Danes jih bo dobil,« je prepričevala samo sebe. Ko pa je končno prišel zgrevani grešnik sam domov in je takoj na pragu izdaval med ihtavim jokom: »Kozja... koza Meka... se je – obeeelilaaa!...« je teta Franca od presenečenja pozabila na svoj trdni sklep.

Se nadaljuje

V OSMIH DNEH OKOLI SLOVENIJE

Uvod

BOJAN ERHARTIČ

Karta z izletniškimi točkami iz akcije V osmih dneh okoli Slovenije

Prvo nedeljo v juliju smo se z dvema avtoma s p. Krizostomom odpravili v hribe. Ustavili smo se na Brezjah in odpeli litanije (dopolodne pa je imel p. Bogdan novo mašo v Mošnjah, le streljaj od Brezij), in se potem odpravili do prijetne kočice na Španovem vrhu nad Jesenicami. Takoj naslednji dan smo osvojili Golico, v torek Martuljkove slapove in krnico Za Akom. V sredo naj bi se povzpeli na Kepo v Karavankah, a smo se zaradi vremena in mojih trebušnih neprilik raje usmerili proti Vršiču in Mojstrovki. Med vožnjo mi je bilo vedno bolj slabo, v Kranjski Gori že neznosno. Ko so me drugi videli, kakšen sem, smo se takoj odločili za zdravstveni dom na Jesenicah. Tam so me napatili v jeseniško bolnico, kjer so ugotovili vnetje slepiča ter me hoteli na licu mesta odpreti kot zajca. Nisem se jim pustil, zato so mi dovolili, da se takoj podam v bolnico v Maribor. Še isti popoldan, ko so v Kewju častili svoja zavetnika in ko je pater Metod najbrž rezal torto, sem krvavi pot potil – z vnetim slepičem sem vozil na Štajersko. Kakšno minuto pred polnočjo sem v operacijski sobi že sladko spal. Poseg je bil uspešen in zelo hitro sem okreval. Najbolj pa me je potrla to, da dva meseca nisem smel dvigati bremen, kar je vključevalo nošenje nahrbtnika. Zelo sem se veselil počitnic, zdaj pa ne smem v hribe.

Tako se je končala sicer zelo obetavna sezona klatenja po gorah. Kaj storiti? Tri mesece sem prost, a vsakršni fizični naporji so mi prepovedani. Ležanje na plaži mi nekako ne gre od rok, pa tudi od hrbta in zadnje plati ne. Tujina odpade, saj je za potepanje po svetu potrebno kar

precej energije. Ostane mi samo Slovenija, državnica na sončni strani Alp, ali – kot jo predstavljamo v svetu – The Green Piece Of Europe. Se boste vprašali, kaj naj človek več tednov počne v deželi, ki meri komaj 20.000 kvadratnih kilometrov. Marsikaj! Kljub majhnosti ima 'vse': morje, več kot dva tisoč metrov visoke gore,

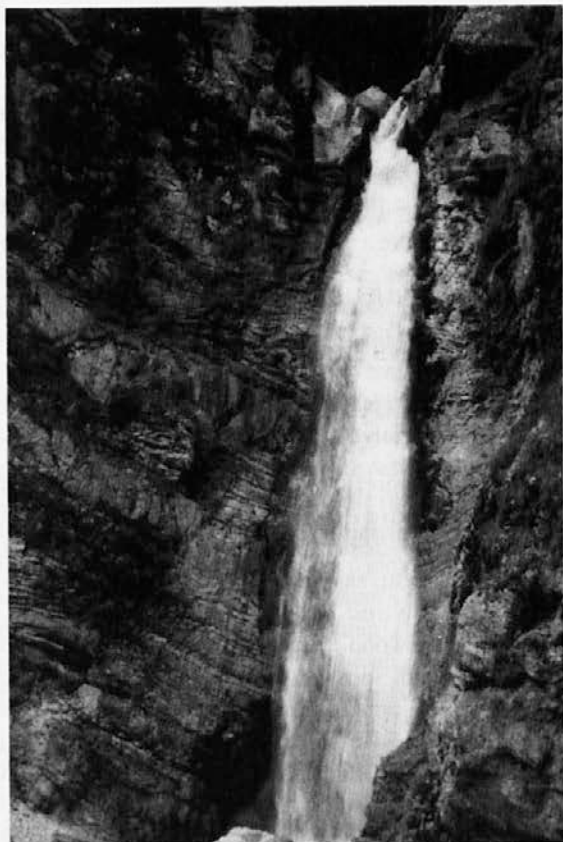
čudovite kraške jame, visokogorska in nižinska jezera, številne slapove in nepregledne gozdove, vinorodne griče in plodne prekmurske ravnice, srednjeveška mesta in gradove, celo ostanki antike in še starejših obdobji so zastopani pri nas. Zagotovo ni dežele pod soncem, na kateri bi na tako majhnem prostoru zasledili takšno pestrost. In čeprav smo prepričani, kako dobro poznaemo Slovenijo, nam je v resnici tuja. Že nam, ki živimo pod Alpami, kako šele vam, ki ste več tisoč kilometrov stran. Saj: Bled, Piran, Soča, Triglav, Bohinjsko jezero, slap Savica, Postojnska jama, Lipica, Rogaška... Potem se naše poznavanje Slovenije počasi konča.

Prav zato sem se pridružil zanimivi akciji, ki je bila objavljena v poljudnoznanstveni reviji z imenom Gea.

Golica (1835 m) v Karavankah

Njen naslov se je glasil: V OSMIH DNEH OKOLI SLOVENIJE. V reviji je bilo predstavljenih osem izletov po obrobju Slovenije. Izletniške točke so turistično manj znani kraji, a zaradi svojih zanimivosti vsekakor vredni obiska in ogleda. Na kontrolnih točkah smo v posebno knjižico prejeli žig, ki je služil kot dokazilo o opravljenem izletu. Na koncu smo bili vsi 'tekmovalci' udeleženi v nagradnem žrebanju. Po pričakovanjih nisem bil izžreban, kar pa konec koncev ni bistveno. Pomembno je, da sem spoznaval manj znane predele Slovenije. Prav te vam bom skušal v tem letu podrobneje predstaviti. Najbrž boste na začetku nekoliko zmedeni, saj za mnoge kraje še slišali niste, kaj šele, da bi jih obiskali. Zato bom skušal pisati kar se da preprosto, besedilo pa dopolniti s fotografijami in kakšnim preglednim zemljevidom. Sem študent geografije in temu primerno tudi pišem. Zato boste našli tudi na kakšen strokovni izraz, ki pa naj vas ne moti. Važno je, da spoznate manj znane konce Slovenije. Seveda se nisem strogo držal 'predpisanih' izletov, ampak sem si dneve krojil sam. Omenjene kontrolne točke so bile samo za motivacijo – zato, da sem se podal v odmaknjene, ponekod celo pozabljene predele Slovenije. Mislil sem, da poznam Slovenijo kar dobro, a ti izleti so mi pokazali domovino v povsem drugačni luči. Neznano Slovenijo. Vabim vas, da jo skupaj doživimo!

Spodnji Martuljkov slap je visok 29 metrov

Vpisovanje k pouku slovenskega jezika

Vpisovanje k pouku slovenskega jezika v Melbournu se bo začelo prvo soboto po začetku šolskega leta 2001 in naslednje sobote od 9. do 12. dopoldne. Pouk se začne v soboto, 10. februarja. Lahko pridete v razred, govorite z učitelji in si vzamete prijavnico.

**Slovenščina se poučuje v Princes Hill Secondary College
Arnold Street, North Carlton, 3054, tel. 9416 0641**

Vpišejo se lahko učenci od 6. letnika osnovne šole do 12. letnika VCE. Za vpis v 11. letnik VCE pričakujemo zadostno znanje slovenščine ali najmanj dve leti pouka. Vpišejo se lahko tudi odrasli. Lahko se prijavijo k pouku tudi med letom.

Vpisnina za učence do 10. letnika je \$45, za VCE kandidate \$57, za odrasle \$130.

Za druge podatke kličite na šolo, tel. 9416 0641. Če se želite pogovoriti o slovenskem jeziku, kličite tel. 9544 0595 po sedmi uri zvečer.

Oglasite se, če se zanimate za učenje slovenščine. Radi se pogovorimo z vami, če imate vprašanja ali skrbi glede šolanja vaših otrok. Predvsem vam bomo povedali, kako vam bo koristila slovenščina. Posebno važno je vedeti, da bo študij slovenskega jezika dodal pet točk k ostalim VCE točkam, kar je velikega pomena pri vpisu na univerzo.

Aleksandra L. Ceferin, Institut za slovenski jezik Viktorije

Na pragu petdesetletnice Slovenskega ameriškega raziskovalnega središča

Kot smo se vnaprej sporazumeli v pogodbi, sem pred tedni dobil svoje 'plačilo' za sodelovanje pri enciklopediji o doprinosu izseljenskih skupin k ameriškemu športu: zastonjski izvod knjige *Encyclopedia of Ethnicity and Sports*. Letnica izdaje: 2000. Založnik: Greenwood Press, Westport, Connecticut in London, England. Spet sem se spomnil urednikove prve ponudbe, naj bi napisal 250 besed o balinanju, ki ga poznam edino po svojih dobrih prijateljih na Slovenski pristavi v Genevi, Ohio, in ravno toliko o slovenskem športnem udejstvovanju v Ameriki. Glavni urednik, ki ima sicer za sabo že več knjig s področja ameriškega športa, je takrat menda podobno podcenjeval Slovence kot moji ameriški sodelavci na clevelandskih gradbiščih, ki so me junija 1951. leta revnega, od malte in prahu umazanega študenta filozofije in sociologije, neprestano pozivali, naj jim pokažem enega samega Slovence, ki je kdaj res kaj pomembnega dosegel - važnega izumitelja, velikega arhitekta, filmsko zvezdo ali slavnega športnika. Danes sem hvaležen za vse poniževanje, zmerjanje in izzivanje pred skoraj 50 leti, saj me je spodbudilo k sistematičnemu raziskovalnemu in pozneje vzgojnemu in publicističnemu delu. Pa tudi uredniku te športne enciklopedije sem hvaležen, ker mi je hitro prisluhnil in spoznal, da tudi ameriški Slovenci zaslužimo svoj prostor pod soncem. Konec koncev smo za osrednji pregled svojih športnih uspehov dobili več prostora kot npr. Američani slovaškega, ukrajinskega, nizozemskega, mehiškega, japonskega ali kitajskega porekla.

In čeprav je še vedno ostala stiska in tekma za prostor, smo veseli in ponosni, da so se ameriški Slovenci zelo dobro izkazali tudi v športu. Kot vrhunski atleti in trenerji blestijo v kar dolgi vrsti športnih disciplin od nogometa in basebala do smučanja in hokeja. S številom olimpijskih odličij in prvenstev pa daleč prekašajo mnogo številčno

dosti močnejših narodnostnih skupin. Osvojili so namreč vsaj enajst olimpijskih medalj, od teh devet zlatih. Temu izjemnemu uspehu lahko ponosno dodamo vsaj še triindvajset ameriških in dvajset svetovnih prvenstev. Kot vidite, vedno pišem 'vsaj', ker je možno, da je slovenskih zmag še več. Vključiti sem seveda mogel le tiste, ki smo jih s sodelavci našega raziskovalnega središča doslej odkrili in v naših arhivih dokumentirali.

Pa še na enem področju nadkriljujemo vse druge: ameriški Slovenec Aleksander Papesch je zgradil največje število najslavnejših športnih stadionov, med njimi največji stadion v Puerto Ricu, stadion Three Rivers v Pittsburghu in sloviti stadion Roberta Kennedyja v Washingtonu. Tako Slovenci zavzemamo res kar častni položaj, medtem ko marsikatera narodnostna skupina, tudi hrvaška in srbska, ni v enciklopediji niti omenjena.

Upam, da že ta primer prepričljivo pokaže, kako važno je za vse Slovence, da junija 1951 nismo kot malodušni 'realisti' ugotovili, da se ne da nič narediti ali se zanašali na druge, ampak smo se takoj vrgli na delo in vsa dolga leta vztrajali, naj si bo na področju športa, misijonov, izumov, arhitekture, medicine, znanosti, umetnosti, glasbe, literature... Slovenci blestimo kot izredno sposoben in ustvarjalen narod in povsod lahko danes, na pragu petdesetletnice zastonjskega garanja to tudi prepričljivo dokažemo! Skrbno zbrani in prevedeni tuji viri s skrajnega severa Evrope so npr. pisali o slovenskem glasbeniku kot največjem velikanu glasbe za Sibeliusem in na skrajnem jugu, na Antarktiki, kjer zasledimo tudi par drugih Slovencev, smo odkrili kar dva izredno pomembna Slovence iz ZDA: enega v samem vrhu znanosti in drugega v administraciji.

Ah, administracija, tudi politična! Mar nismo že leta 1981 objavili z avstrijskimi, nemškimi in angleškimi viri bogato dokumentirane razprave o slovenskem kanclerju največje evropske države in toliko drugega?! "Kako je bilo mogoče vse to odkriti," se je v eni svojih knjig čudil razgledani akademik in naš občasni sodelavec dr. Anton Trstenjak. "Sistematična, dobro dokumentirana in kritična monografija, ki zasluži prevod v slovenščino," je o Šubljevi biografiji pisal akademik dr. Dragotin

Cvetko. "Eno najboljših del s področja izseljenskih študij," je izjavil ameriški urednik mednarodne sociološke revije prof. Mohan. Po mnenju ameriškega univerzitetnega profesorja in urednika dr. W.T. Zyla nam Anthology of Slovenian American Literature (prva in doslej edina angleška antologija slovenske izseljenske književnosti s 60 ponatisi slovenske izseljenske umetnosti) posreduje edinstven vpogled v slovenski literarni doprinos Ameriki. "Monumentalno delo," je knjigo *Slovenian Heritage* označil profesor dr. Vilko Fajdiga. "Knjiga je vredna svoje teže v zlatu," je komentiral general in vojaški zgodovinar Janez Švajncer. "To delo lahko služi za zgled drugim narodnostim, ki želijo svetu predstaviti svojo dediščino," je tudi v Atenah poročal mednarodni znanstveni časopis. "Doslej najboljša knjiga o Slovencih v angleščini," je pribil univerzitetni profesor dr. Štefan Slak. "Veliko delo," je zapisal sedanji torontski kardinal dr. Alojzij Ambrožič – in še bi lahko naštevali. Upamo, da podobne ocene presežejo zgovorni molk in povsem neutemeljene javne napade, lažna podtikanja in včasih serijska sramotjenja s strani peščice ljubosumnih tekmecev in njihovih privržencev, ki so bili doslej vedno zavarovani z nepredušno cenzuro in jim nihče ni mogel odgovoriti. Vendar nas niso strli in delo se je nadaljevalo in se še vedno nadaljuje. Tako pravkar pišem svoj šesti prispevek za ameriške enciklopedije odkar sem v pokoju, to pot za *Encyclopedia of American Catholic Women*, ki jo bo izdala ena najbolj uglednih ameriških univerz. Tudi tu se obetajo izredno razveseljiva presenečenja!

Kakšen je naš 'inventar' danes, ko stojimo na pragu petdesetletnice dela?

Z golim idealizmom smo ustvarili za vse Slovence dragocene, doslej najbogatejše arhive o slovenskih dosežkih v svetu in veliko zakladnico gradiva o slovenskih izseljenskih naselbinah, društvih, ustanovah, itd., skupaj z zbirko več tisoč zgodovinsko dragocenih slik in dokumentov. Na tisoče izvodov ducata naših angleških knjig s slovensko tematiko (poleg številnih Euramovih prevodov slovenske književnosti, kjer sem dolgo sodeloval kot tajnik) pomaga dvigati razpoznavnost Slovencev in slovensko narodno zavest med rojaki ter slovenski ugled v svetu. Naši najbolj priljubljeni učbeniki slovenščine za angleško govoreče (poleg desetletij zastojnega poučevanja in vsakoletnih slovenskih študijskih nagrad za najboljše študente na Kentski univerzi) doprinašajo časten delež k ohranjanju slovenskega jezika med našimi izseljenci in njihovimi potomci v ZDA, Kanadi in Avstraliji, da ne omenjam

slovenskih in tujih obiskovalcev Slovenije, poslovnežev, diplomatov in turistov, ki so ponovno poročali, da se najlažje učijo slovenščine po naših knjigah. Gotovo imajo svoj pomen tudi objave v enciklopedijah, znanstvenih časopisih, revijah... Dodajmo še zelo dobro obiskana predavanja in razstave po Ameriki in Kanadi ter Avstraliji in razne nastope na radiu in televiziji, pa seveda pomoč številnim vzgojiteljem, politikom, novinarjem, študentom in iskalcem domačih vasic, slovenskih korenin in vseh mogočih drugih informacij. Ni bilo lahko, a vzdržali smo in upamo, da bomo tudi v prihodnje.

Na pragu 50-letnice smo globoko hvaležni Bogu, vsem sodelavcem, dobrotnikom in prijateljem. Tudi danes ne smemo odnehati! Ogromno čudovitega gradiva je že pripravljenega za objave, hkrati pa še vedno dopolnjujemo arhive in se trudimo s pripravljanjem novih knjig, zlasti še močno dokumentirane in bogato ilustrirane izdaje glavnega opusa o slovenskih dosežkih v svetu. Prosimo vas, pomagajte nam s podatki, napotki, izrezki (z navedbo vira in datuma), z dopolnili in z obveščanjem rojakov po vseh državah, zlasti še tistih, ki jim je bilo doslej povsem prikrito dejstvo, da obstajamo.

Naš naslov je: Slovenian Research Center of America, 29227 Eddy Rd, Willoughby Hills, Ohio 44092 USA; tel.: 440 944 7237; fax: 440 944 0461; E-mail: gobedslo@aol.com. Brez pretiravanja lahko trdimo, da smo Slovenci kljub vsem slabostim in napakam sposoben in ustvarjalen narod, vreden pozornosti in spoštovanja! Ali kot je zapisal angleški profesor R.G.A. De Bray, ki je eno naših angleških knjig ocenil z besedami 'odlična izdaja': "Slovenci so narod, ki je sicer majhen po številu, a velik po duhu."

Vsem iskreno želim res lepe in doživete božične praznike in zdravo, srečno in uspešno novo leto.

DR. EDI GOBEC, OHIO, ZDA

Čestitki

Vse leto mi zvesto pošiljate Misli, ki so ne le pestra revija, ampak čisto po domače vabijo Slovenca/Slovenko, da se zmeraj bolj okleneta Kristusa – čestitam temu apostolatu! Iz srca se zahvalim zanje. Misli so pač slovenske misli na tem delu oble in dobro denejo, vsaj meni sredi japonskega oceana. Boglonaj še enkrat.

Blagoslovljen božič in milosti polno novo leto vam in vašim sodelavcem.

MISIJONAR VLADIMIR KOS, JAPONSKA

Spoštovani!

Oče Evagrij je rekel: »Opusti navezanost na mnoge stvari, da tvoje srce ne postane raztreseno in ne uničiš svojega zadržanja srčnega miru.«

Smo v velikem jubileju 2000-letnice Kristusovega rojstva. Iz srca vam želim, da bi lepoto božične skrivnosti doživeli odrešujoče v globini svojega srca. Naj bo za vas in za vse vaše bližnje v Kristusu božični čas, čas posebnih milosti, poln božjega blagoslova, miru in ljubezni, s katero nas Bog v svojem Sinu neizmerno ljubi. Naj veselje nad Odrešenikom, ki vedno znova prihaja, napolnjuje tudi vse dni leta Gospodovega 2001.

V češčenju skrivnosti učlovečenja Božjega Sina ostajamo eno v Brezmadežni, ki je znala v vsem reci Bogu 'da'. Najlepši praznik Gospodovega rojstva v lepo pripravljenem srcu!

P.S. Če vas zanima kaj več o našem misijonu, si lahko ogledate na internetnem naslovu <http://www.rkc.si/ofm/misijon/>

P. PEPI LEBREHT, NADOBA, TOGO

Društvo za promocijo stikov med Slovenijo in Rusijo dr. France Prešeren

Nekaj podatkov o dosedanjem delovanju našega društva v letu 2000.

8. februar 2000 - Na ta praznični dan smo uradno ustanovili Društvo za promocijo stikov med Slovenijo in Rusijo. Slovenski kulturni praznik smo v Moskvi počastili z odkritjem prvega Prešernovega spomenika izven slovenskih meja. Kip stoji v prostorih VP RS v Moskvi. Uresničitev tega projekta je omogočilo 28 sponzorjev, tako posameznikov kot podjetij.

Maj 2000 - Društvo je izdalo dvojezično knjigo Veneti - predniki Slovanov, v kateri avtor P. Tulajev komentira slovensko knjigo Veneti - naši predniki in z obilico zanimivih novih podatkov iz ruskih virov potrjuje pravilnost tako imenovane venetske teorije o poreklu Slovanov. Knjiga je bila v Moskvi nekaj tednov na 3. mestu uspešnic v kategoriji Intelktualna knjiga.

Pastorjeva molitev v parlamentu

Tole pa je zgodba iz nekega parlamenta. V kansaškem senatu so na uvodni seji v leto 2000 slišali zanimivo molitev, ki še vedno vznemirja nekatere ljudi. Ko je bil pastor Joe Wright naprošen, da za uvod v sejo nekaj zmoli, so vsi pričakovali nekaj splošnih besed, slišali pa so tole: Nebeški oče, danes prihajamo predte, da bi te prosili odpuščanja in da bi iskali tvojo pomoč in smer, ki nam jo kažeš. Vemo, da tvoja Beseda govori: "Gorje njim, ki zlo imenujejo dobro," toda ravno to smo storili. Izgubili smo svoje duhovno ravnotežje in sprevrgli svoje vrednote. Priznamo, da smo osmešili absolutno resnico tvoje Besede in to poimenovali 'pluralizem'. Častili smo druge bogove in to poimenovali 'odprtost za druge kulture'. Podpirali smo sprevrženost in to poimenovali 'alternativa'. Izkoriščali smo uboge in to poimenovali 'loterija'. Nagradili smo lenobo in to poimenovali 'socialna skrb'. Ubili smo svoje nerojenčke in to poimenovali 'pravica do odločitve'. Postrelili smo tiste, ki so za splav, in to poimenovali 'upravičeno'. Zanimarili smo vzgojo otrok in to poimenovali 'izgradnja samozavesti'. Zlorabili smo moč in to poimenovali 'politika'. Poželeli smo si tujo lastnino in to poimenovali 'ambicija'. Onesnažili smo zrak s profanostjo in pornografijo in to poimenovali 'svoboda izražanja'. Osmešili smo starodavne vrednote naših prednikov in to poimenovali 'razsvetljenje'. Preišči nas, o Bog, in spoznaj danes naša srca; očisti nas vsakega greha in nas osvobodi. Vodi in blagoslovi te ljudi, ki si jih poslal, da nas vodijo po poti izpolnjevanja tvoje volje. To te prosimo v imenu tvojega Sina, našega Odrešenika, ki živi, Jezusa Kristusa. Amen. Odgovor je bil takojšen. Kar nekaj poslancev je protestno zapustilo dvorano že med molitvijo. V šestih tednih je bil pastor Wright deležen več kot 5000 telefonskih klicev; od teh jih je bilo samo 47 negativnih. Iz Indije, Afrike in Koreje prosijo za kopije njegove molitve. Radijski novinar Paul Harvey jo je posredoval v odmevni oddaji *The Rest of the Story*; še nikoli ni bilo toliko odzivov, odkar vodi to oddajo.

Z Gospodovo pomočjo naj ta molitev prejadra vso našo domovino (velja tako za Avstralijo, ZDA, Slovenijo in kjerkoli že) in postane iskreno hrepenenje naših src, da bi se lahko znova imenovali božje ljudstvo. "Če ne stojite za nečim, boste padli pred vsako rečjo."

31. oktober 2000 - V atriju Vseruske knjižnice tuje literature smo svečano odkrili spomenik našemu znamenitemu rojaku Žigi Herbersteinu, ki je v 16. stoletju odkril Rusijo Evropi in ga mnogi imenujejo ruski Kolumb. Naj omenimo, da je to prvi spomenik Žigi Herbersteinu v svetu.

Ob tej priložnosti smo o Herbersteinu izdali bogato ilustrirano dvojezično knjigo. Knjižnici tuje literature smo podarili miniaturni kipec Prešernovega spomenika v Moskvi ter luksuzno izdajo Krsta pri Savici v ruščini. Hkrati so slovenske knjige, ki so bile v sklopu jugoslovanske literature, dobile svojo knjižno omaro. Na svečani prireditvi je zbor moskovske Glasbene akademije navzočim predstavil nekaj del Jacoba Gallusa. Predstavili smo umetniško sliko Herberstein in njegova življenska pot in miniaturni kipec Žige Herbersteina.

Sredstva za uresničitev tega projekta je prispevalo 60 sponzorjev.

25. november 2000 - V Petrogradu ustanovili Društvo za krepitev in razširitev stikov s Slovenijo LJUBLJANA.

3. december 2000 - Ob 200-letnici rojstva Franceta Prešerna je v Petrogradu po našem naročilu in z našimi sredstvi izšel prvi bibliografski katalog slovenskih knjig, ki se nahajajo v Slovanskem knjižnem fondu ruske Akademije znanosti Slovenica 1678-1930. Znanstveniki so ob evidentiranju našli doslej še nepoznan izvod izdaje Krsta pri Savici iz leta 1836 s Prešernovim osebnim posvetilom I. I. Sreznjevskemu, prvemu ruskemu slavist. Odprta je bila tudi priložnostna razstava Slovenska knjiga.

Naš naslov je: P.O.Box 17, 103104, Russia; E-mail: DRPRESEREN@bigfoot.com

sv. ciril in metod MELBOURNE

p. Metod Ogorevc, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 1054 Fax: (03) 9855 0811

HVALA LEPA vsem za božična in novoletna voščila, ki sem jih dobil po pošti. Ne vem, če bom kdaj odgovoril osebno, naj pa velja vsaj ta splošna pismena zahvala.

KRSTA - REECE MAXWELL DAVEY, roj. 29. avgusta 2000, Berwick, sin Nicholasa Johna Daveyja in Helen, roj. Pirc, je bil krščen v naši cerkvi 4. februarja letos. Botra sta bila Martin Pirc in Monique Caggiati.

ADAM IVANČIČ, rojen 8. junija lani, Fitzroy, sin Brunota Ivančiča in Lorraine, roj. Prosen, je bil krščen v naši cerkvi 10. februarja letos. Botra sta bila Frank in Angela Ivančič.

Staršem čestitamo, obenem pa želimo, da bi otroke, ki so bili krščeni, v veri tudi vzgajali. Naj bi iz kristjanov krstne knjige otroci postali odrasli kristjani žive vere.

POROKA - KEVIN SCOTT, Toongabbie NSW, sin Thomasa J. Scott in Daphne Lilian Rose roj. Stevenson, in KATARINA VRISK, Oakleigh, Melbourne, hči Antona Vrisk in Ane roj. Vogrinc, sta se poročila v naši cerkvi 27. januarja letos. Priči sta bila Michael Macnamara in Katarina Peršič. Katarina je dolgoletna sodelavka verskega središča, posebno pevskih zborov, mladinskih koncertov in različnih kulturnih prireditev. Mešani cerkveni pevski zbor je zapel pri poročnem obredu, še posebej pa je zapel kvartet moškega dela zbora. Skrb in upanje cerkvenega pevskega zbora je, da bo Katarina še naprej sodelovala kot organistka pri vajah in na koru.

ADVENTNI IN BOŽIČNI ČAS

Šli smo na adventno romanje. Ni bil povsem poln avtobus (poznalo se je, da je bil v istem tednu organiziran še en izlet), razpoloženje pa je bilo dobro in vreme temu

primerno (ali pa narobe, kakor želite razumeti).

Okrog cerkve in Baragovega doma ter v njem je skupina naših rojakov izvedla živahno akcijo čiščenja in okopavanja, postavljanja jaslic itd. Skupina ljudi pridnih rok je zapakirala 1300 božičnih pism z razporedom, ki smo jih razposlali po vsej Viktoriji in nekaj na Tasmanijo ter drugod (nazaj je prišlo 349 ovojnica z božičnim darom verskemu središču, \$8,129.00). Pri zadnjem družinskem kosilu v letu smo se zahvalili odboru Društva sv. Eme, ki je vse leto skrbelo za organizacijo in pripravo prijetnega načina druženja ob domači hrani. V Kewju je bila priložnost za božično spoved v slovenskem jeziku skozi ves adventni in božični čas pred nedeljskimi in prazničnimi mašami, v drugih krajih (Springvale, St. Albans, Bell park - Geelong, North Altona in Morwell) pa enkrat na vsakem kraju, po objavljenem razporedu v božičnem pismu. Bolnike sem na prvi petek spovedal na domovih in drugod. Četrta adventna nedelja se je prevesila v sveti večer, ki je bil nekoliko hladen, vendar lep. Ob sodelovanju mladih, ki so zapeli nekaj božičnih pesmi v angleščini, smo si ob enajstih zvečer lahko ogledali zgodbo 'mali čudež' ob diapozitivih brez besed. Program je bil lepo pripravljen in sprejet. V lepem vremenu je bila polnočnica številčno obiskana, še bolj kot božična sv. maša ob desetih. V prihodnosti bomo zato imeli sv. maše na božič v cerkvi, samo polnočnica bo še vedno zunaj. Po deseti maši na božič je bil običajni božični srečolov, ki ga je pripravilo Društvo sv. Eme. Nedelja po božiču, ki je bila obenem zadnji dan koledarskega leta, smo praznik svete družine počastili z blagoslovom otrok. To nedeljo je zaključila svojo pot od tedna do tedna in od doma do doma tudi Marija Romarica, ki je v jubilejnem letu obiskala mnogo naših rojakov. Na novo leto sta bili sv. maši kar lepo obiskani, zvonovi pa so zapeli tudi popoldne, malo pred četrto uro,

in se s tem pridružili zvonjenju cerkvenih zvonov po vsej Avstraliji, v spomin na sto letnico avstralske federacije. Sveti trije kralji so prišli k jaslicam v cerkvi na njihov praznik šele po osmi maši, vendar so se potem tam zadržali vse do svečnice. S praznikom Jezusovega krsta se je božično obdobje po cerkvenem koledarju zaključilo, vendar smo ga po stari slovenski navadi z jaslicami in božičnimi pesmimi podaljšali vse do začetka februarja.

POMOČ IZ SYDNEYA

V januarju je bil tri tedne med nami p. Filip iz Sydneya. Za en teden je šel skupaj s prvo skupino na morje, v drugem tednu pa je za skupino trinajstih do dvajsetih udeleženk in udeležencev pripravil tridnevno duhovno obnovo, ki je potekala kar v verskem središču. Bog povrne za pomoč njemu, pa tudi p. Valerijanu, ki je v tem času sam nosil težo verskega središča v Merrylandsu in pripadajočih 'satelitih'.

POČITNICE NA MT. ELIZI

Več si lahko preberete in ogledate v rubriki Kotiček mladih, tukaj pa naj omenim, da sta kuhali Rosemary Saražin in Ana Špacapan. Prva naj bi bila glavna kuharica, vendar je ugotovila, da je kuhanje za številčno skupino precej zahtevnih počitnikarjev prevelik zalogaj, kljub instrukcijam, ki jih je dobila od dolgoletne kuharice na Mt. Elizi, Francke Anžin. V prvem tednu je pomagala Zora Kirn, v drugem tednu pa je bila nova glavna kuharica, Ana Špacapan, že povsem v svojem elementu. Z njeno kuhinjo in s poobedki, s katerimi nas je razvajala Rosemary, smo bili zelo zadovoljni.

DRUŠTVO SV. EME

Zadnjo nedeljo v januarju je bil letni občni zbor in volitve odbora. Za predsednico je bila ponovno izvoljena Olga Bogovič, podpredsednici sta Marta Krenos in Anamarija Cek, tajnica Marija Debelak in blagajničarka Angela Videc. Čestitamo in se zahvaljujemo za sprejem odgovornosti, Bog pa naj povrne tudi vsem, ki ste sodelovali in še sodelujete v odboru ali pa s tem, da pomagata kjer in kadar je potrebno.

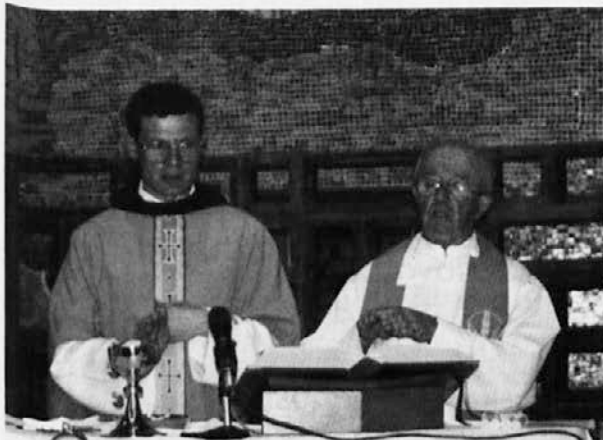
PREŠERNOV PRAZNIK - Praznovali smo ga v naši dvorani in je potekal v organizaciji Slovenskega narodnega sveta Viktorije. Nekaj posebnega je bil letos

v tem, da so na njem nastopili sami mladi in da smo ob proslavi slišali življensko zgodbo dr. Franceta Prešerna. Proslavi je sledilo kosilo, ki so ga pripravile članice SNS, pomagalo pa je Društvo sv. Eme.

ŽUPNIK FRANC HALAS

Na obisku iz Kobiljega v Prekmurju je bil tamkajšnji župnik. Nekajkrat je maševal in pridigal v naši cerkvi ob nedeljah in se srečal z mnogimi rojaki. Spregovoril je tudi ob kulturnem prazniku v dvorani. Njegov sorodnik, župnik Danijel Halas (roj. 24. junija 1908 v Črenšovcih, umorjen 18. marca 1945 v Hotizi) je v postopku za beatifikacijo (proglasitev za blaženega).

MOLITVENA SKUPINA

Po počitnicah v januarju se spet zbira ob torkih ob desetih dopoldne. Kdor ne more priti k skupni molitvi v Kew, je povabljen, da v duhu povezan moli doma ob

istem času za namene za katere molimo v cerkvi, doda pa še svoje.

SPOMENIK P. BAZILIJA

Bog povrni vsem, ki ste darovali in še darujete za spomenik p. Bazilija na Keilorju. Ceno spomenika sem objavil lani v oktobrski številki Misli (\$24,618.00). Doslej smo v ta namen zbrali \$15,226.60. 'Po koščkih' je bilo to v Mislih večinoma že objavljeno, tu pa objavljam zaradi celotne slike. V omenjeni znesek niso vključeni darovi, ki so v tej številki revije objavljeni pod rubriko nabirke. Če bo zbrana vsota (kdaj slučajno) preseгла stroške spomenika, bo denar namenjen za vzdrževanje gredic pred spomenikom (izražen je bil predlog za kremenčev pesek namesto sedanjega lubja, ki se lahko vname) in za vzdrževanje drugih skupnih grobov ter za pogrebe tistih Slovencev, ki nimajo nikogar od svojcev.

POSTNI ČAS

Zadnjega februarja bo s pepelnično sredo že začetek postnega časa. Namen tega obdobja je priprava na velikonočne praznike z molitvijo, postom in dobrimi deli. Ob petkih in nedeljah bomo molili križev pot. Za pepelnično sredo in veliki petek je obvezen post (od osemnajstega do šestdesetega leta starosti), za vse petke v postnem času pa zdržek mesa. K pripravi na veliko noč spada tudi dobra osebna spoved. V naši cerkvi imate priložnost zanjo vsako nedeljo pred mašami.

V soboto, 24. marca, bomo imeli postno romanje v Bacchus Marsh, Our Lady of Ta'Pinu. Pred nedavnim je melbournski nadškof tam blagoslovil postaje križevega pota v naravni velikosti. Podrobnosti boste izvedeli pri oznanilih in na radiu, že zdaj pa vabim, da si dan rezervirate.

Tokrat se mi je zdelo potrebno, da zapišem nekaj o preteklih dogodkih, prihodnjič pa morda več o prihodnjih.

p. Metod

POZOR!

Zaradi različnih stroškov letna naročnina za Misli z letom 2001 znaša 20 dolarjev.

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA

\$230.- Milan+Philippa Beribak; \$100.- Roman+Ida Turk; \$80.- Janez Robar, Janez Cvetkovich; \$60.- Maura Vodopivec; \$55.- Štefan Žalik; \$50.- Peter Bižal; \$40.- Juliana Košir; \$35.- Vinko Erjavec, Vinko Lunder, Ivan Cetin; \$30.- A+Z Gec, Terezija Cresi, Olga Hrovat, Jože Jež, Mark Coby, F.M. Patafta, Evgen Bizjak, Zinka Škraba, Pavla Zemljak, Franc Baša, Anton Gržina, Jože Grilj, Franc Purgar, N.N., Jože Stopajnik, Karel Geržina, Ernest Rutar, Anka Mukavec, Ivanka Pohlen, Ema Kowalski; \$25.- Ivan Lapuh, Franc Petek; \$20.- Marjan Pažek, Marijan Saksida, Ivan Šuštarčič, Andrej Grlj, Zina Kaiser, Branka Iskra, družina Magdič, Ivan Kovačič, Ludmila Domanski, Pavel Tonkli, Jože Topolovec, Marcela Bole, Eva Wajon, Tilka Matjašič, Anica Zupančič, Ivan Smole, Marija Cesar, ; \$15.- Irena Grassmayr, Lojze Rezelj, A+M Brne, Franc Mramor; \$10.- A+M Tuksar, Jože Kalc, Marta Potkonjak, Maria Žiberna, Max Hartman, Milica Ritonja, Alojz Gašperič, Franc Janežič, Franc Rolih, Loti Rafolt, Alojz Semenič, Jože Rezek, S+M Debelak, Maria Boelckey, Franc Kodrič, Slavko Ovčak, Terezija Jošar, Ivana Ponikvar, Anton Jesenko, Jože Rakar, Christina Varsavsky, Vida Končina, Jože Juraja, Italo Bacchetti, Marija Senčar, Olga Todorovski, Ivan Jenko, Branko Jerin, Ivan Harej, Elizabeth Kovačič, John Cugmeister, Richard Verbanc, Jože Štolfa, Tatjana Tee, Elvira Suša, Alojz Dominko, Anica Pegan, Martin Šuštarčič, Ferdo Godler, Milena Birska, Anton Cevec, Marta Kohek, Tomaž Možina, Jože Brožič, Slavko Jernejčič, Štefan Toplak, Danica Perko, Stane Verne, Branko Jerin, Milan Gorišek, J+J Klemenčič, Albin Smrdelj, Marjan Vihtelič, Rafael Koren, Marta Majer, Franc Polanec, Ludwig Grassmayr, Francka Wetzel, Slavka Kruh, Ferdy Jelerčič, Marta Veljkovič, Tone Urbančič, Venceslav Ogrizek, Margaret Hatežič, Ivan Hozjan, Tone Mlinarič, Marica Tomažič, Jože Lipovž, Vera Kenda, Marija Bertoncej, Helena Zver, Anica Sivec, Peter Stepančič, Mihael Žilavec, družina Vuga, Hinko Hafner, Danilo Msrnik, Marina Rogl, Peter Bole, Marija Dobrigna, Elizabeta Kenda; \$5.- Frančiška Ludvik, Anton Kristan, Bernard Brenčič, Drago Barbiš, Josephine Žele, Alojz Kavčič, Anamarija

Zver, Irena Renko, Lojz Kerec, J. Celhar, Barbara Marinčič, Majda Brožič, Marjan Perič, Albin Kurinčič, Ivanka Jerič, Pavel Trček, Valentina Mimich, Janez Virant, Olga Zlatar, A+A Brožič, Franz Plohl, Branko Tavčar, Anton Kraft, Franc Murko, Apolonija Tanšek, Antonija Plesničar, Anton Gjerek, Draga Vadjal, Janez Primožič, Janez Kucler, Mirka Zavnik, Anica Stathopoulos, Jože Gojak, Ivan Štrucel, Viktor Bizjak, Jože Košorok, A+G Robnik, Jožefa Porok, Štefania Premrl, Franc Maver, Ana Rezelj, Franc Uršič, Alojz Seljak, Alexander Gubic, Anica Kodrič, Mira Urbanc, Joe Belovič, Breda Mihevc, Lojzka Vučko, Emil Sosič, Zlatko Skrbiš, Jože Vičič, Helen Hilla, Stanislav Bele, Olga Gale, Ivan Burlovič, Katarina Horvat, Toni Švigelj, Štefan Savle, Miha Ulcej, Jože Brodnik, družina Jaklič, Ivanka Bratos, Nada Slavec, Pavla Fabian, Albin Fabian, Danica Lusetič, Mila Kropelj, Josephine Urbančič, J. Podboj, Ida Bosanac, Ivanka Kontelj, Danijela Slavec, Ivan Zupan, Toni Lovrec, Ivan Košak, Roman Uršič, Marija Kenda, Terezija Simunkovič.

ZA LAČNE \$40.- Olga Saulig; \$30.- Marta+Anton Kristan; \$20.- družina Čeh, Ivanka Jaušovec, Slavko Koprivnik.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$300.- F.Š.; \$50.- Agata Županič, \$20.- Alojz Gašperič, Petrina Pavlič, K.O.; \$15.- Hermina+Andy Pihler; \$10.- M. Boelckey; \$5.- Tončka Jaguš, Jožefa Mikuš.

ZA P. PEPIJA \$50.- M+S Debelak

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA

\$250.- Svet slovenskih organizacij Viktorije; \$70.- Rezika+Lojze Rezelj; \$30.- Ferdo Godler.

ZA BARAGOVO ZADEVO \$20.- Cecilija Pirnat.

ZA DOM MATERE ROMANE

\$25.- Feliks Lužnik; \$10.- J. Bajt.

SKLAD P. BAZILIJA ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV

\$35.- Maura Vodopivec; \$15.- Hermina+Andy Pihler, Ani+Toni Konda; \$10.- Petrina Pavlič.

PRIZADETIM ZARADI PLAZU V POSOČJU

\$250.- N.N.

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

kotiček

NAŠIH MLADIH

Družinske počitnice v Mt. Elizi

MARIJA KNAFELJC

Tudi letos smo bili na poletnih počitnicah v tem prijetnem obmorskem letovišču. Res je že malo zapuščeno, toda obiskovalci ga oživijo. Morje, sonce in lepa zelena okolica pa naredijo počutje še prijetnejše. Zjutraj nas je prebujalo lepo ptičje petje, da smo kar hitro pogledali na uro, se uredili, oblekli in sledili dnevni redu, ki je tu ustaljen že vsa leta.

Odšli smo v kapelo sv. Frančiška, kjer je po naših namenih maševal p. Filip. Po maši smo odšli na zajtrk. Po zajtrku pa si je vsak sam oblikoval počitniško dopoldne. Nekateri smo se šli kopat na morje ali pa smo samo veselo cmokali po plitvi slani vodi. Na mivki je bilo v podplate tako vroče, da smo kar poskakovali. Zaščitna krema in klobuk na glavi sta tu pravilo. Otroci so bili kar oblečeni, da jih sonce ne bi opeklo, starejši pa smo sedeli v evkaliptusovi senčici.

Tudi v bližnje kraje smo se odpeljali: Mornington, Frankston, Dromana, Arthur's Seat... Maks je bil

vedno na razpolago za kakšno vožnjo. Na kosilo smo se vrnili ob enih popoldne. Potem pa smo

vsak po svoje preživeli popoldneve, glede na razpoloženje in družbo, ki se je kar sproti oblikovala. Večeri pa so bili posebej družabni. Najbolj veseli so bili najmlajši. Bilo jih je kar lepo število, tako da so znižali starostno povprečje pod 45 let. Ob 8.30 zvečer smo molili v kapeli rožni venec in imeli še pevske vaje za mašo drugo jutro. Za lahkno noč smo imeli ob devetih čajanko in nekaj sladkega.

Ob lepem vremenu in novih poznanstvih so dnevi kar hitro minevali. Za duhovno plat je poskrbel p. Filip.

OGRIZEK SOLICITORS

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE: (03)9748 3650 FAX: (03) 9748 3619
MOBILE: 0418 326170 EMAIL: MOG@NETSPACE.NET.AU

POSTAL ADDRESS:
P.O. BOX 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

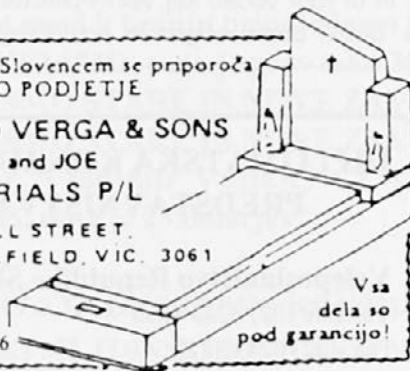
220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02)747 4028

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ
WALTER DODICH
AGENT ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART *Camberwell Office*
693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124
Tel: 9882 4700 Fax: 9882 4766
Internet: www.hockingstuart.com.au
Email: camberwell@hockingstuart.com.au
Mobile: 0413 262 655

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 3940 1277
CRANBOURNE (03)	3996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 3022	
CLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TREWS

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a *free consultation* contact STAN KRNEL DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

391 Canterbury Rd, Vermont
Tel: 9873 0888

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za *prvo brezplačno posvetovanje*, z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

*Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St, Kew, Vic. 3101*

*Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Ph: 03 9853 1054 Fax: 03 9855 0811*

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazne in tople sobe, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in vsa oskrba so samo del tega kar boste našli v domu počitka, samo 20 metrov od slovenske cerkve v Kewju.

Pogoj za sprejem v dom je *Aged Care Assessment Document*, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik.

Osnovna cena je 85% od avstralske starostne pokojnine in je v skladu z vsemi pravili in predpisi določenimi z zakonom tako imenovanega *Aged Care Act 1997*. Pogoj za sprejem v dom ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi njegovega zdravstvenega stanja in potrebi po negi.

Ste že razmišljali o tem, kakšno bi bilo življenje v domu, poznate koga, ki bi po vašem mnenju potreboval njegove usluge ali pa ste samo radovedni in bi radi vedeli kaj več? Pokličite upravnico po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda. Dobili boste odgovore na vsa vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
"The voice of Slovenia"

P.O.Box 167 Winston Hills, NSW 2153

Telefon: (02) 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 - Sydney

Vsak ponedeljek ob 18.00 uri

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: (02) 6243 4830

Fax: (02) 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284
Civic Square, Canberra, ACT 2608

Generalni konzulat RS Sydney

Telefon: (02) 9517 1591

Fax: (02) 9519 8889

P.O. Box 188, Coogee, NSW 2034

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Telefon: (04) 567 0027

Fax: (04) 567 0024

P.O. Box 30247, Lower Hut, NZ ali

P.O. Box 5, Smithfield, NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! Draga Gelt: **ZNAŠ SLOVENSKO? DO YOU KNOW SLOVENIAN?** Tečaj slovenskega jezika za odrasle (Slovenian Language Course for Adults), cena \$20.-

MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE, primeren za vse, ki že slabše vidijo, saj so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: **UČIMO SE SLOVENSKO - LET'S LEARN SLOVENIAN**, I.(v ponatisu), II. in III. del. Cena I. dela je 10 dolarjev, cena II. in III. dela \$15.-

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

THE CHILDREN BIBLE - cena je 20 dolarjev.

Ivan Kobal: **THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA**, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

Jožko Šavli, Matej Bor, Ivan Tomažič: **VENETI, FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY** - angleški prevod, trde platnice, 534 strani, 150 ilustracij; cena je \$45.

NOVO! **VENETI V EVROPI 2000**, tretji venetski zbornik, uredil in izdal Ivan Tomažič. Knjiga vsebuje znanstvene razprave, ki dopolnjujejo dosedanje raziskave in hkrati odpirajo nova obzorja pri ugotavljanju etnogeneze slovenskega naroda. 304 strani, trda vezava, cena \$35. Kot uvod k branju priporočamo knjigo **SLOVENCİ - KDO SMO, OD KDAJ IN ODKOD IZVIRAMO**, cena je prav tako 35 dolarjev.

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE - cena je 50 dolarjev.

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE, žepna izdaja, cena je 45 dolarjev.

NOVO! Dr. Vladimir Vulikič: **GLASBENIK STANE HABL - VRHNIČAN V DOMŽALAH**, cena je 25 dolarjev

Videokasete iz Baragove knjižnice

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, Melbourne, oktober 1999. Cena je 10 dolarjev.

PETINDVAJSETI SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V MELBOURNU, 1999 - cena je 25 dolarjev.

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah Marjan Marinšek. Cena \$10.-

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU, triurna videokaseta s slavnostnim programom **Poživi plamen vere, ki je v tebi**. Cena je 25 dolarjev.

KARAOKE - SLO HITI, I. del, cena je 25 dolarjev.

SIMONA WIESS - Največji uspehi, Mati. Cena 25 dolarjev.

SESTRA EMA PIVK - In loving memory, cena je 25 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

STILL CELEBRATING THE NEW MILLENIUM

FOR ALL YOUR TRAVEL (hotels, car rentals, insurance...) around Australia, New Zealand, North and South America, Europe, Asia, Africa and also for MONTHLY GROUPS TO SLOVENIA, please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY

*****

We are now sole agents in Australia for the **ABC Car Rental Company** in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic No
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2001

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali ooičite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666